TRIBUNALENS DOM (tredje avdelningen)

den 2 mars 2010 *

I mål T-70/05,

Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Aten (Grekland), företrätt av advokaten N. Korogiannakis,

sökande,

mot

Europeiska sjösäkerhetsbyrån (EMSA), företrädd av W. de Ruiter och J. Menze, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten J. Stuyck,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att förkasta sökandens anbud inom ramen för anbudsförfarande EMSA C-1/01/04, avseende kontraktet ”Godkännande av SafeSeaNet och framtida utveckling”, samt EMSA

* Rättegångsspråk: engelska.

C-2/06/04, avseende kontraktet ”Specificering och utveckling av en databas, ett nätverk och ett ledningssystem avseende fartygsolyckor” och att tilldela andra anbudsgivare kontrakten,

meddelar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden J. Azizi samt domarna E. Cremona (referent) och S. Frimodt Nielsen,

justitiesekreterare: handläggaren C. Kantza,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 20 januari 2009,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 Europeiska sjösäkerhetsbyrån inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 (EGT L 208, s. 1). Den inrättades i

syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv sjösäkerhetsnivå och en hög nivå på förhindrandet av förorening från fartyg inom unionen.

2 Enligt artikel 5.1 i förordning nr 1406/2002 ska Europeiska sjösäkerhetsbyrån vara ett gemenskapsorgan och en juridisk person.

3 I artikel 8 i förordning nr 1406/2002 föreskrivs följande:

”1. [Europeiska sjösäkerhetsbyråns] avtalsrättsliga ansvar skall regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.

2. Domstolen skall vara behörig att träffa avgöranden på grundval av skiljedomsklausuler i de avtal som ingåtts av [Europeiska sjösäkerhetsbyrån].

3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar skall [Europeiska sjösäkerhetsbyrån], i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar, ersätta skada som orsakats av dess enheter eller av dess anställda under tjänsteutövning.

4. Domstolen skall vara behörig att avgöra tvister om sådant skadestånd som avses i punkt 3.

5. De anställdas personliga ansvar gentemot [Europeiska sjösäkerhetsbyrån] skall regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem."

4 I artikel 185.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, s. 1)(nedan kallad budgetförordningen), förskrivs följande:

"Kommissionen skall anta en rambudgetförordning för de organ som inrättas av gemenskapen, som är juridiska personer och som faktiskt beviljas anslag som belastar budgeten. De finansiella bestämmelserna för dessa organ får endast avvika från ramförordningen efter överenskommelse med kommissionen och förutsatt att detta är nödvändigt på grund av särdragen i deras verksamhet."

5 I artikel 74 i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2343/2002 av den 23 december 2002 med rambudgetförordning för de gemenskapsorgan som avses i artikel 185 i budgetförordningen (EGT L 357, s. 72), i dess lydelse vid tiden för omständigheterna i målet, anges följande:

"Vad avser offentlig upphandling skall relevanta bestämmelser i den allmänna budgetförordningen samt i dess genomförandebestämmelser tillämpas."

6 Denna bestämmelse har förts in i artikel 74 i Europeiska sjösäkerhetsbyråns budgetförordning som antogs av dess styrelse den 3 juli 2003.

7 Offentlig upphandling av tjänster som avses i artikel 185 i budgetförordningen omfattas därför av bestämmelserna i del I avdelning V i budgetförordningen och av bestämmelserna i kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för budgetförordningen (EGT L 357, s. 1) (nedan kallad genomförandebestämmelserna). Dessa bestämmelser grundas på olika direktiv på området, bland annat, med avseende på offentlig upphandling av tjänster, på rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139) i ändrad lydelse.

8 Artikel 89.1 i budgetförordningen har följande lydelse:

”Alla kontrakt som helt eller delvis finansieras genom budgeten skall omfattas av principerna om insyn och öppenhet, proportionalitet, likabehandling och icke-diskriminering.”

9 I artikel 97 i budgetförordningen, i dess lydelse vid tiden för omständigheterna i målet, anges följande:

”1. Alla kontrakt skall tilldelas utifrån urvalskriterier, som syftar till att bedöma anbudsgivaren[s] eller anbudssökarens kapacitet, samt tilldelningskriterier, som syftar till att värdera själva anbuden; dessa kriterier skall fastställas i förväg och anges i upphandlingsdokumenten.

2. Kontrakt får tilldelas den som erbjuder det lägsta priset eller den vars bud ekonomiskt sett är mest fördelaktigt.”

10 I detta avseende anges följande i artikel 138 i genomförandebestämmelserna, i deras lydelse vid tiden för omständigheterna i målet:

”…

2. Det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet är det anbud som är mest kostnadseffektivt med hänsyn till kriterier som är motiverade av syftet med upphandlingen, t.ex. föreslaget pris, tekniska förtjänster, estetiska och funktionella egenskaper, miljöhänsyn, driftskostnader, lönsamhet, leverans- eller genomförandedatum samt service efter upphandlingen och tekniskt stöd.

3. Den upphandlande myndigheten skall precisera den relativa betydelsen för vart och ett av de kriterier som avgör vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt i meddelandet om upphandling eller i specifikationerna.

Den relativa betydelsen av priskriteriet i förhållande till övriga kriterier får inte medföra att priskriterier neutraliseras i valet av vem som skall tilldelas kontraktet.

Om det i undantagsfall inte är tekniskt möjligt att göra en sådan avvägning, t.ex. på grund av syftet med upphandlingen, skall den upphandlande myndigheten endast meddela prioriteringsordning för kriterierna med det viktigaste först."

11 I artikel 98 i budgetförordningen föreskrivs följande:

"1. Förfarandena för inlämning och mottagande av anbud skall vara utformade så att det kan garanteras att en verklig konkurrens råder och att anbudens innehåll förblir hemligt tills de öppnas.

…

3. Utom där kontrakten omfattar små belopp … skall ansökningarna eller anbuden alltid öppnas av en särskild kommitté som utses för ändamålet. Alla ansökningar eller anbud som denna kommitté inte bedömer vara förenliga med gällande bestämmelser skall förkastas.

4. Alla ansökningar eller anbud som godkänns som formellt korrekta av den kommitté som ansvarar för öppnandet skall därefter bedömas utifrån de i förväg fastställda urvals- och tilldelningskriterier som anges i upphandlingsdokumenten; denna bedömning skall utföras av en kommitté som särskilt utses för det ändamålet, och för att föreslå vem som skall tilldelas kontraktet."

12 I artikel 143.2 i genomförandebestämmelserna, i deras lydelse vid tiden för omständigheterna i målet, föreskrivs följande:

”Anbudsgivaren får lämna sitt anbud

a) antingen per post, varvid det i upphandlingsdokumenten skall anges att det datum som räknas är det som återfinns i den rekommenderade försändelsens poststämpel, eller

b) direkt till institutionen av anbudsgivaren själv eller av ett ombud, inbegripet budföretag. I upphandlingsdokumenten skall, förutom de upplysningar som avses i artikel 130.2 a, anges till vilken avdelning anbuden skall avlämnas mot ett daterat och undertecknat mottagningsbevis.”

13 I artikel 100.2 i budgetförordningen föreskrivs följande:

”Den upphandlande myndigheten skall informera alla anbudssökande och anbudsgivare vars ansökningar förkastats om orsaken till detta, och alla som lämnat formellt korrekta anbud och ansökningar som prövats skall, om de skriftligen begär detta, informeras om vilka relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknar det anbud som slutligen valts, samt namnet på den som lämnat det anbudet.

Information behöver dock inte lämnas ut om detta skulle hindra tillämpningen av lagstiftningen, stå i strid med det allmänna intresset, vara till skada för offentliga eller privata företags legitima affärsintressen eller snedvrida den lojala konkurrensen mellan dessa.”

14 I detta avseende anges följande i artikel 149 i genomförandebestämmelserna, i deras lydelse vid tiden för omständigheterna i målet:

”1. Den upphandlande myndigheten skall så snart som möjligt underrätta anbudssökande och anbudsgivare om de beslut som fattats rörande kontraktstilldelningen, inklusive skälen för att den har beslutat att avstå från en upphandling för vilken anbud begärts eller att upprepa förfarandet.

2. Den upphandlande myndigheten skall inom högst 15 kalenderdagar från och med det att en skriftlig begäran mottagits lämna de upplysningar som anges i artikel 100.2 i budgetförordningen.”

Bakgrund till tvisten

15 Sökanden, Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, är ett företag bildat enligt grekisk rätt och verksamt inom sektorn för informations- och kommunikationsteknologi.

16 Förevarande mål avser två anbudsförfaranden avseende [v]alidering och utveckling av SafeSeaNet, med referensnummer EMSA C-1/01/04–2004 (nedan kallat anbudsförfarande C-1/01/04) respektive [s]pecificering och utveckling av en databas, ett nätverk och ett hanteringssystem för sjöfartsolyckor (plattform för upplysningar om sjöfartsolyckor) med referensnummer EMSA C-2/06/04 (nedan kallat anbudsförfarande C-2/06/04).

1. *Anbudsförfarande EMSA C-1/01/04*

17 EMSA inledde anbudsförfarande C-1/01/04 genom att publicera ett meddelande om upphandling den 1 juli 2004 i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT S 126, 2004). Fristen för att lämna anbud fastställdes till den 9 augusti 2004.

18 Punkt 13 i kontraktshandlingarna, som har rubriken ”Kriterier för tilldelning av ett kontrakt”, har följande lydelse:

”Kontrakt kommer att tilldelas den anbudsgivare som lämnar det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, bedömt på grundval av följande kriterier:

(a) Tekniska utvärderingskriterier i ordning efter betydelse och viktade i procentsatser.

1. Föreslagen metodik för projektet – vilket omfattar detaljerade förslag beträffande hur projektet ska slutföras samt vilka viktiga steg som ska genomföras och tjänster som ska tillhandahållas (enligt definitionen i punkt 3 [i kontraktshandlingarna]) (40 %).

2. Förståelse av specifikationerna i kontraktshandlingarna och kortfattad presentation som påvisar sådan förståelse (20 %).

3. Kvaliteten hos operationella tjänster (Helpdesk) (10 %).

(b) Totalt pris (30 %).

Endast anbud som uppnår totalt lägst 70 % och lägst 60 % för varje kriterium beaktas vid tilldelningen av kontrakt."

19 Beträffande det första kriteriet föreskrevs i punkt 3 i kontraktshandlingarna, som hade rubriken "Rapporter och handlingar som ska inges", att anbudet skulle omfatta detaljerade upplysningar om planen för genomförande av projektet (project implementation structure), varje del av arbetet (work package) som skulle definieras tydligt och att planen för genomförande av projektet skulle innehålla (minst) följande uppgifter: Horisontella aktiviteter (punkt 3.1), beskrivning av de personer som skulle handha projektet och ansvaret (punkt 3.2), kvalitetskontroll (punkt 3.3), tjänster avseende handhavandet av projektet (deliverables on project management level) (punkt 3.4), en beskrivning av arbetsdelarna och förhållandet mellan dessa (work package description and relations) (punkt 3.5) samt andra relevanta upplysningar beträffande ingivande av rapporter (punkt 3.6).

20 Anbudsinfordran och kontraktshandlingarna sändes till sökanden den 1 juli 2004.

21 Sökanden har påstått sig ha sänt en begäran om kompletterande upplysningar till Europeiska sjösäkerhetsbyrån, genom ett telefaxmeddelande av den 31 juli 2004. Sökanden upprepade denna begäran genom ett telefaxmeddelande av den 1 augusti 2004.

22 Europeiska sjösäkerhetsbyrån upplyste i ett e-postmeddelande av den 2 augusti 2004 sökanden om att den inte hade erhållit hela telefaxmeddelandet av den 1 augusti 2004 med den ovannämnda begäran om upplysningar. Europeiska sjösäkerhetsbyrån

uppmanade sökanden att på nytt sända sina frågor via e-post, vilket sökanden gjorde samma dag. I e-postmeddelandet gjorde sökanden gällande att företaget hade försökt att sända det ovannämnda telefaxmeddelandet den 31 juli 2004 och den 1 augusti 2004, men att det sannolikt hade varit något problem med överföringen av detta. Sökanden begärde således att företagets begäran skulle hörsammas, eftersom den sista ansökningsdagen, nämligen lördagen den 31 juli 2004, inte var en arbetsdag.

23 Europeiska sjösäkerhetsbyrån upplyste i ett e-postmeddelande av den 3 augusti 2004 sökanden om att den inte skulle komma att besvara sökandens frågor, eftersom dessa enligt punkt 8 i anbudsinfordran inkommit för sent. I ett e-postmeddelande samma dag betonade sökanden än en gång att företaget förgäves hade försökt att sända den ovannämnda begäran om upplysningar de dagar som uppgetts och att fristen för att inkomma med frågor borde ha förlängts till följande arbetsdag, nämligen måndagen den 2 augusti 2004, eftersom denna frist löpte ut lördagen den 31 augusti 2004.

24 Sökanden inkom med anbud den 9 augusti 2004.

25 Europeiska sjösäkerhetsbyrån upplyste genom skrivelse av den 6 december 2004 sökanden om att dennes anbud inte hade valts, eftersom det var mindre kostnadseffektivt än anbudet från den anbudsgivare som valts.

26 Sökanden begärde genom telefaxmeddelande av den 7 december 2004 att Europeiska sjösäkerhetsbyrån skulle meddela vilken anbudsgivare som valts, vilka relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknade dennes anbud samt vilka poäng som tilldelats sökandens respektive den valda anbudsgivarens anbud för varje tilldelningskriterium. Sökanden begärde vidare en kopia av utvärderingskommitténs rapport samt en jämförelse mellan sökandens finansiella anbud och den valda anbudsgivarens.

27 I skrivelse av den 16 december 2004, som sökanden uppger sig ha erhållit först den 7 januari 2005, meddelade Europeiska sjösäkerhetsbyrån sökanden vilka poäng som tilldelats sökandens anbud för varje tilldelningskriterium och den totala

poängsumman för det valda anbudet. Europeiska sjösäkerhetsbyrån angav följande beträffande egenskaperna hos detta anbud:

”Tydligt tillvägagångssätt beträffande den metodik som ska följas för handhavandet av hela projektet. Beskrivningen av uppgifter är realistisk (och väl kompletterad genom tabeller avseende anslagna insatser och resurser, ett Gantt-schema och arbetsfördelning). Antalet föreslagna anställda per dag är tillräckligt. De tjänster som ska utföras har definierats efter uppgiftens slag [deliverables have been assigned per type of task]. God förståelse av projektet och ett gott tillvägagångssätt i handhavandeplanen. Avtalet är i nivå med den föreslagna tjänsten [Service Level Agreement] och överensstämmer med kraven för projektet.”

28 Den 5 januari 2005 sände sökandeföretaget ett telefaxmeddelande till Europeiska sjösäkerhetsbyrån och angav att det inte hade fått några upplysningar om resultatet av tilldelningen av kontrakt för de två anbudsförfarandena inom den frist som föreskrivs i budgetförordningen. Sökanden klagade även på att Europeiska sjösäkerhetsbyrån hade undertecknat kontrakten med de valda anbudsgivarna och offentliggjort detta i Officiella tidningen.

29 Europeiska sjösäkerhetsbyrån svarade genom att i en skrivelse och ett telefaxmeddelande bifoga en kopia av sin skrivelse av den 16 december 2004.

30 I ett telefaxmeddelande av den 18 januari 2005 betonade sökandeföretaget att det hade erhållit Europeiska sjösäkerhetsbyråns skrivelse av den 16 december 2004 för sent. Sökanden klandrade vidare Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att ha åsidosatt budgetförordningen, eftersom den inte hade besvarat sökandens begäran om upplysningar inom den utsatta fristen, inte hade meddelat vilken anbudsgivare som valts, dennes finansiella anbud eller den tekniska utvärderingen av detta anbud jämfört med sökandens och, vidare, för att Europeiska sjösäkerhetsbyrån hade undertecknat kontrakten. Sökanden gjorde vidare gällande att Europeiska sjösäkerhetsbyråns hänvisning i sin skrivelse av den 16 december 2004 till de poäng som utvärderingskommittén tilldelat sökandens anbud för varje tilldelningskriterium inte var detaljerad

och inte omfattade någon motivering för beslutet. Sökanden begärde slutligen flera förtydliganden beträffande utvärderingskommitténs bedömning.

31 Europeiska sjösäkerhetsbyrån svarade sökanden genom ett telefaxmeddelande av den 9 februari 2005. Europeiska sjösäkerhetsbyrån meddelade härvid vilken anbudsgivare som valts och angav att sökanden redan hade erhållit resultatet av bedömningen av sökandens anbud och att mer detaljerade upplysningar, såsom finansiella och kommersiella upplysningar om den valda anbudsgivaren, skulle vara till skada för dennes legitima intressen och därför inte kunde meddelas.

2. *Anbudsförfarande EMSA C-2/06/04*

32 Europeiska sjösäkerhetsbyrån inledde anbudsförfarande C-2/06/04 genom att publicera ett meddelande om upphandling den 3 juli 2004 i *Europeiska unionens officiella tidning* (EUT S 128, 2004). Fristen för att avlämna anbud fastställdes till den 9 augusti 2004.

33 Punkt 13 i kontraktshandlingarna, som har rubriken ”Kriterier för tilldelning av ett kontrakt”, har följande lydelse:

”Kontrakt kommer att tilldelas den anbudsgivare som lämnar det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, bedömt på grundval av följande kriterier viktade i procentsatser:

(a) Tekniska utvärderingskriterier. Totalt 70 %.

Tekniska utvärderingskriterier i ordning efter betydelse.

— Föreslagen metodik – måste omfatta detaljerade förslag beträffande hur samtliga uppgifter ska slutföras samt vilka personer som ska ansvara för dessa (identifierade), vilka viktiga steg som ska genomföras och tjänster som ska tillhandahållas (40 %).

— Förståelse av specifikationerna i kontraktshandlingarna och kortfattad presentation som påvisar sådan förståelse och tidigare erfarenhet av jämförbart arbete (20 %).

— Kvaliteten på föreslagna verktyg, program och moduler (10 %).

(b) Totalt pris (30 %).

Endast anbud som uppnår totalt lägst 70 % och lägst 60 % för varje kriterium beaktas vid tilldelningen av kontrakt.”

34 Anbudsinfordran och kontraktshandlingarna sändes till sökanden den 9 juli 2004.

35 Den projektansvarige hos EMSA sände, genom e-postmeddelande av den 26 juli 2004, ett visst antal kompletterande upplysningar om det ifrågavarande anbudsförfarandet till de företag som visat intresse för detta anbudsförfarande.

36 Såsom angetts ovan i punkt 21, har sökanden påstått sig ha sänt en begäran om kompletterande upplysningar till Europeiska sjösäkerhetsbyrån genom ett telefaxmeddelande av den 31 juli 2004, vilket även avsåg detta anbudsförfarande. Sökanden upprepade denna begäran genom ett telefaxmeddelande av den 1 augusti 2004.

37 Europeiska sjösäkerhetsbyrån mottog den ovannämnda begäran om upplysningar i ett e-postmeddelande den 2 augusti 2004. I detta e-postmeddelande gjorde sökanden gällande att företaget hade försökt att sända de bifogade handlingarna den 31 juli 2004 och på nytt den 1 augusti 2004, men att det hade varit problem med överföringen av telefaxmeddelandet. Sökanden begärde således att företagets begäran skulle hörsammas, eftersom den sista ansökningsdagen, nämligen lördagen den 31 juli 2004, inte var en arbetsdag.

38 Till följd av begäran om förtydliganden på vissa punkter av kontraktshandlingarna, sände Europeiska sjösäkerhetsbyrån genom e-postmeddelande den 3 augusti 2004 sökanden och andra berörda företag kompletterande upplysningar om anbudsförfarande C-2/06/04.

39 Den 5 augusti 2004 upplyste Europeiska sjösäkerhetsbyrån sökanden om att den inte skulle komma att besvara sökandens frågor, eftersom dessa enligt punkt 8 i anbudsinfordran inkommit för sent.

40 Sökanden lämnade sitt anbud den 9 augusti 2004.

41 Den 25 augusti 2004 öppnade den kommitté som ansvarar för öppnandet anbuden. Denna kommitté bestod av fyra personer som Europeiska sjösäkerhetsbyrån hade utsett den 16 juli 2004. Kommittén angav bland annat att det anbud som företaget SSPA Sweden AB (nedan kallat SSPA) hade lämnat hade inkommit den 10 augusti 2004, det vill säga dagen efter utgången av den utsatta fristen och att det var nödvändigt att inhämta en skriftlig bekräftelse beträffande inlämnandet, eftersom det kuvert som innehöll anbudet inte var försett med någon poststämpel.

42 Den 26 augusti 2004 riktade ordföranden för den kommitté som ansvarar för öppnandet en skrivelse till SSPA och begärde att detta företag skulle förebringa bevisning för att erforderlig frist och förfarandena i anbudsinfordran hade iakttagits när anbudet lämnades in.

43 Efter att ha bedömt de handlingar som SSPA gett in, beslutade den kommitté som ansvarar för öppnandet, den 21 september 2004, att godta detta företags anbud.

44 I skrivelse av den 30 november 2004, som sökanden uppger sig ha erhållit först den 13 december 2004, upplyste Europeiska sjösäkerhetsbyrån sökanden om att sökandens anbud inte hade valts, eftersom det var mindre kostnadseffektivt än anbudet från den anbudsgivare som valts.

45 Sökanden sände ett telefaxmeddelande till Europeiska sjösäkerhetsbyrån den 7 december 2004. Telefaxmeddelandet avsåg och hänvisade till anbudsförfarande C-1/01/04, och sökanden begärde att Europeiska sjösäkerhetsbyrån skulle upplysa sökandeföretaget om huruvida dess anbud i anbudsförfarande C-2/06/04 hade antagits eller förkastats och meddela sökanden samma upplysningar som hade begärts i det första anbudsförfarandet.

46 Den 5 januari 2005 sände sökandeföretaget ett telefaxmeddelande till Europeiska sjösäkerhetsbyrån och angav att det inte hade fått några upplysningar om resultatet av tilldelningen av kontrakt för de två anbudsförfarandena inom den frist som föreskrivs i budgetförordningen. Sökanden klagade även på att Europeiska sjösäkerhetsbyrån

hade undertecknat kontrakten med de valda anbudsgivarna och hade offentliggjort detta i Officiella tidningen.

47 Europeiska sjösäkerhetsbyrån svarade i skrivelse av den 6 januari 2005, som även sändes som telefaxmeddelande den 7 januari 2005, och meddelade vilka poäng som tilldelats sökanden samt den totala poängsumman för det valda anbudet och bifogade en kopia av meddelandet om upphandling som offentliggjorts i Officiella tidningen, där den valda anbudsgivarens namn angavs. Europeiska sjösäkerhetsbyrån angav följande beträffande särdragen hos den valda anbudsgivarens anbud:

”Av anbudsgivarens anbud framgår att denne har erforderlig sakkunskap och anbudet framställdes som ett välövervägt förslag. Uppgifterna och projektchefens roll beskrevs rimligt väl. Att en teamledare leder ett team som har stor erfarenhet av tidigare projekt motsvarar exakt det projekt som var föremål för anbudsförfarandet. Anbudsgivaren har visat en mycket god förståelse för projektet. De föreslagna hjälpmedlen har redan använts framgångsrikt och är förenliga med ram TI hos Europeiska sjösäkerhetsbyrån.”

48 Till svar på den sistnämnda skrivelsen sände sökanden ett telefaxmeddelande till Europeiska sjösäkerhetsbyrån den 18 januari 2005. I detta klandrade sökanden Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att ha åsidosatt budgetförordningen, eftersom den inte hade besvarat sökandens begäran om upplysningar inom den utsatta fristen, inte hade meddelat vilken anbudsgivare som valts, dennes finansiella anbud eller den tekniska utvärderingen av detta anbud jämfört med sökandens och, vidare, för att Europeiska sjösäkerhetsbyrån hade undertecknat kontrakten. Sökanden begärde slutligen flera förtydliganden beträffande utvärderingskommitténs bedömning.

49 Europeiska sjösäkerhetsbyrån svarade sökanden genom en skrivelse av den 9 februari 2005. Europeiska sjösäkerhetsbyrån angav härvid att sökanden redan förfogade över de relevanta upplysningarna och att mer detaljerade upplysningar, såsom finansiella och kommersiella upplysningar om den valda anbudsgivaren, skulle vara till skada för dennes legitima intressen och därför inte kunde meddelas.

Förfarandet och parternas yrkanden

50 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 14 februari 2005.

51 På grundval av referentens rapport beslutade tribunalen (tredje avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Som en åtgärd för processledning i enlighet med artikel 64 i rättegångsreglerna uppmanades parterna att inkomma med vissa handlingar, och Europeiska sjösäkerhetsbyrån uppmanades att skriftligen besvara en fråga. Parterna efterkom denna begäran inom den utsatta fristen.

52 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 20 januari 2009.

53 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att inte välja sökandens anbud och att tilldela de valda anbudsgivarna kontrakten,

— ogiltigförklara samtliga senare beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattat beträffande de ifrågavarande anbudsförfarandena,

— förplikta Europeiska sjösäkerhetsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, även om talan skulle ogillas.

54 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har yrkat att tribunalen ska

— avvisa talan, eller i andra hand ogilla talan,

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

55 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har inte formellt gjort en invändning om rättegångshinder, men har åberopat två grunder till stöd för att det saknas anledning att döma i målet. Dessa avser att tribunalen inte är behörig att avgöra en talan som väckts mot en av Europeiska sjösäkerhetsbyråns rättsakter på grundval av artikel 230 EG, respektive att ansökan formellt är behäftad med oegentligheter. Tribunalen ska först bedöma den första av dessa grunder.

1. *Huruvida tribunalen är behörig att avgöra en talan som väckts mot en av Europeiska sjösäkerhetsbyråns rättsakter på grundval av artikel 230 EG*

Parternas argument

56 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har hävdat att redan denna byrås ställning innebär att dess rättsakter inte kan överklagas med stöd av artikel 230 EG. Eftersom den artikeln inte innehåller någon vare sig uttrycklig eller underförstådd hänvisning till andra byråer eller organ inom unionen än de institutioner som anges, kan tribunalen inte pröva huruvida byråns rättsakter är lagenliga. Enligt Europeiska sjösäkerhetsbyrån är

domstolens dom av den 23 april 1986 i mål 294/83, Les Verts mot Europaparlamentet, kallat Les Verts (REG 1986, s. 1339; svensk specialutgåva, volym 8, s. 529), inte tillämplig i förevarande mål, eftersom den avser domstolsprövning av ett beslut som fattats av en institution och inte av en byrå.

57 Den omständigheten att artikel 8 i förordning nr 1406/2002 endast innehåller bestämmelser om domstolens behörighet att avgöra tvister avseende Europeiska sjösäkerhetsbyråns utomobligatoriska ansvar och ansvar i avtalsförhållanden innebär *e contrario* att varken tribunalen eller domstolen är behörig att pröva huruvida dess rättsakter är lagenliga. Med hänsyn till att endast domstolen nämns i den ovannämnda bestämmelsen, måste den slutsatsen dras att om någon domstol skulle vara behörig att avgöra frågan, skulle detta vara domstolen och inte tribunalen.

58 Att en talan om ogiltigförklaring av ett beslut som en byrå har fattat inte kan prövas i sak framgår för övrigt av domstolens dom av den 15 mars 2005 i mål C-160/03, Spanien mot Eurojust (REG 2005, s. I-2077), punkterna 35–37 och 40, och av förstainstansrättens beslut av den 8 juni 1998, i mål T-148/97, Keeling mot harmoniseringsbyrån (REG 1998, s. II-2217).

59 Genom denna dom och detta beslut har ett dubbelt kriterium införts för att avgöra om artikel 230 EG är tillämplig. Detta innebär att det ifrågavarande organet ska vara nämnt i denna artikel och att ett verksamt rättsligt skydd ska saknas. Därmed ska två villkor vara uppfyllda och Europeiska sjösäkerhetsbyrån uppfyller i förevarande mål inte det förstnämnda, eftersom denna byrå inte nämns i artikel 230 EG. Även om vart och ett av dessa villkor i sig vore tillräckligt, är det andra villkoret inte uppfyllt, eftersom domstolsprövning visserligen föreskrivs i artikel 8 i förordning nr 1406/2002, men bestämmelsens räckvidd begränsas till tvister avseende Europeiska sjösäkerhetsbyråns utomobligatoriska ansvar och ansvar i avtalsförhållanden.

60 Sökanden har bestritt denna grund till stöd för att det saknas anledning att döma i målet.

Tribunalens bedömning

61 Tribunalen konstaterar inledningsvis att de byråer som i likhet med Europeiska sjösäkerhetsbyrån bildats enligt sekundärrätten inte återfinns bland de institutioner som anges i artikel 230 första stycket EG.

62 I artikel 8 i förordning nr 1406/2002 föreskrivs att domstolen ska vara behörig att avgöra tvister om Europeiska sjösäkerhetsbyråns utomobligatoriska ansvar och att träffa avgöranden på grundval av eventuella skiljedomsklausuler i de avtal som ingåtts av byrån. I denna förordning föreskrivs emellertid inte att domstolen ska vara behörig att avgöra talan om ogiltigförklaring av andra beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån har fattat.

63 Dessa överväganden utgör emellertid inte hinder mot att tribunalen prövar lagenligheten i de av Europeiska sjösäkerhetsbyråns rättsakter som inte avses i artikel 8 i förordning nr 1406/2002.

64 Såsom tribunalen angav i dom av den 8 oktober 2008 i mål T-411/06, Sogelma mot AER (REG 2008, s. II-2771), punkt 36, med hänvisning till domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts, är Europeiska gemenskapen en rättslig gemenskap och det har genom fördraget inrättats ett fullständigt system med talemöjligheter och förfaranden som är avsett att göra det möjligt för domstolen att granska lagenligheten av de rättsakter som antas av institutionerna. Systemet i fördraget går ut på att talan kan väckas direkt mot alla sådana åtgärder som vidtas av institutionerna och som är avsedda att ha rättsverkningar. Under dessa förutsättningar fastslog domstolen, i domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts, att en talan om ogiltigförklaring kunde riktas mot rättsakter som antas av Europaparlamentet och som är avsedda att ha rättsverkningar mot tredje man, trots att endast rättsakter från rådet och kommissionen angavs i den bestämmelse i fördraget som avser talan om ogiltigförklaring, i den lydelse som gällde vid den tidpunkten. En tolkning av denna artikel, som skulle utesluta Europaparlamentets rättsakter från dem som kan angripas, skulle enligt domstolen nämligen leda till ett resultat som strider mot såväl fördragets anda, såsom denna har kommit till uttryck i artikel 164 i EG-fördraget (nu artikel 220 EG), som

dess system (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts, punkterna 23–25).

65 Från denna dom kan härledas den allmänna princip som innebär att alla rättsakter som antas av sådana organ som Europeiska sjösäkerhetsbyrån, och som är avsedda att ha rättsverkningar gentemot tredje man, måste kunna bli föremål för domstolsprövning.

66 I domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts nämns visserligen bara institutionerna medan Europeiska sjösäkerhetsbyrån, såsom konstaterats ovan i punkt 61, inte ingår bland de institutioner som anges i artikel 230 EG. Situationen för organ som har tillerkänts behörighet att anta rättsakter som är avsedda att ha rättsverkningar mot tredje man – vilket utan tvekan är fallet när dessa organ i samband med offentlig upphandling fattar beslut om att förkasta en anbudsgivares anbud och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet – är emellertid identisk med den situation som gav upphov till domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts. Det är inte acceptabelt i en rättslig gemenskap att sådana rättsakter inte omfattas av en domstolsprövning (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER, punkt 37).

67 Härav följer att beslut som fattas av Europeiska sjösäkerhetsbyrån i samband med offentlig upphandling, och som är avsedda att ha rättsverkningar mot tredje man, utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas.

68 Denna slutsats påverkas inte av den rättspraxis som Europeiska sjösäkerhetsbyrån har åberopat till stöd för dess argument att talan inte kan prövas i sak.

69 I fråga om domen i det ovan i punkt 58 nämnda målet Spanien mot Eurojust är det visserligen riktigt att domstolen konstaterade att de angripna rättsakterna inte nämndes bland de rättsakter vars lagenlighet domstolen kan pröva enligt artikel 230 EG (punkt 37 i denna dom). I följande punkt i denna dom konstaterade domstolen emellertid att det i artikel 41 EU, som är tillämplig i förevarande mål, inte föreskrivs att

artikel 230 EG är tillämplig på bestämmelser om straffrättsligt samarbete och polissamarbete, som återfinns under avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen, utan att domstolens behörighet inom dessa områden fastställs i artikel 35 EU, till vilken en hänvisning görs i artikel 46 b EU. I fråga om rätten till ett verksamt rättsligt skydd konstaterade domstolen i punkterna 41 och 42 i denna dom att de rättsakter som angripits i målet inte var undantagna från domstolsprövning (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER, punkt 45).

70 Inte heller i beslutet i det ovan i punkt 58 nämnda målet Keeling, punkt 32, inskränkte sig tribunalen till att enbart konstatera att Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) varken är en av de gemenskapsinstitutioner som anges i artikel 4 i EG-fördraget (nu artikel 7 EG) eller som nämns i artikel 173 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 230 EG), utan den konstaterade i punkt 33 även att andra talemöjligheter potentiellt var tillgängliga mot det omtvistade beslutet, som hade fattats av harmoniseringsbyråns ordförande, och den angav därvid särskilt artikel 179 i EG-fördraget (nu artikel 236 EG). Detta beslut utgör således inte hinder för att en talan väcks enligt artikel 230 EG mot ett beslut som har fattats av ett gemenskapsorgan som inte nämns i denna artikel (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER, punkt 46).

71 Den rättspraxis som Europeiska sjösäkerhetsbyrån har åberopat påverkar således inte konstaterandet att en rättsakt som antagits av ett organ och som är avsedd att ha rättsverkningar mot tredje man inte undgår domstolsprövning.

72 Denna lösning påverkas dessutom inte av den tolkning av domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER som EMSA har gjort under förhandlingen och som innebär att förhållandena skiljer sig från de förhållanden som gällde för Europeiska byrån för återuppbyggnad (AER), eftersom denna fått ett uppdrag av kommissionen att genomföra gemenskapsbistånd till förmån för bland annat Serbien och Montenegro med avseende på förberedelse och utvärdering av anbudsinfordringar och tilldelning av kontrakt. Härav följer att de beslut som kommissionen själv skulle ha fattat, om den inte hade delegerat denna behörighet, inte upphörde att vara underkastade

domstolsprövning endast för att kommissionen hade delegerat sin behörighet till AER, eftersom motsatsen skulle medföra ett rättsligt vakuum.

73 Genom EMSA:s tolkning beaktas emellertid inte lydelsen i punkterna 39 och 40 i domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER. Av dessa punkter följer att tribunalen för fullständighetens skull erinrade om argumentet om vilken typ av behörighet som AER byggde sitt agerande på. Tribunalen avsåg endast att ge ytterligare styrka åt slutsatsen i punkt 37 i samma dom, i vilken tribunalen angav den allmänna principen att alla rättsakter som antas av ett gemenskapsorgan och som är avsedda att ha rättsverkningar gentemot tredje man måste kunna bli föremål för domstolsprövning. I motsats till vad Europeiska sjösäkerhetsbyrån har hävdat föreligger samma risk för att ett rättsligt vakuum skulle uppkomma i förevarande mål, om de ifrågavarande rättsakterna inte vore underkastade domstolsprövning.

74 Vad slutligen beträffar Europeiska sjösäkerhetsbyråns argument att, eftersom endast domstolen nämns i artikel 8 i förordning nr 1406/2002, den slutsatsen kan dras att om någon domstol skulle vara behörig att pröva målet, skulle detta vara domstolen och inte tribunalen. Det är härvid tillräckligt att ange att uttrycket domstolen här använts i allmän betydelse för att beteckna den institution som numera omfattar domstolen, tribunalen och en specialdomstol i form av Europeiska unionens personaldomstol. Hänvisningen till domstolen i artikel 8 i förordning nr 1406/2002 ska därför förstås så, att det är institutionen som avses och inte en av de domstolar som utgör en del av denna (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domstolens dom av den 17 mars 2005 i mål C-294/02, kommissionen mot AMI Semiconductor Belgium m.fl., REG 2005, s. I-2175, punkt 49).

75 Det följer således av artikel 230 första stycket EG tolkad mot bakgrund av domen i det ovan i punkt 56 nämnda målet Les Verts (punkterna 23–25) och domen i det ovan i punkt 64 nämnda målet Sogelma mot AER (punkterna 36 och 37) att förevarande talan kan tas upp till sakprövning. Denna lösning stöds för övrigt av artikel 263 första stycket FEUF, enligt vilken domstolen är behörig att granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Europeiska unionens organ och som ska ha rättsverkan i förhållande till tredje man. Den första grunden till stöd för att det saknas anledning att döma i målet kan därför inte godtas.

2. *Exceptio obscuri libelli (invändning om oklar ansökan)*

Parternas argument

76 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har, genom sin invändning om att ansökan inte kan tas upp till sakprövning för att den är oklart formulerad, hävdat att sökanden inte har preciserat vilket anbudsförfarande som avses med respektive grund. I ansökan blandas de två anbudsförfarandena ihop, och den innehåller, i strid med domstolens stadga, tribunalens rättegångsregler och relevant rättspraxis, inte någon kort och tillräckligt klar och precis framställning av grunderna för talan.

77 Sökanden har bestritt detta påstående.

Tribunalens bedömning

78 Enligt artikel 21 första stycket i domstolens stadga, vilken enligt artikel 53 första stycket i domstolens stadga och artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler ska tillämpas på förfarandet vid tribunalen, ska ansökan genom vilken talan anhängiggörs innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter ska vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättskipning krävs, för att en talan ska kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-387/94, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-961, punkterna 106 och 107, av den 11 januari 2002 i mål T-210/00,

Biret et Cie mot rådet, REG 2002, s. II-47, punkt 34, och av den 14 december 2005 i mål T-209/01, Honeywell mot kommissionen, REG 2005, s. II-5527, punkterna 55 och 56, och där angiven rättspraxis).

79 Ansökan uppfyller kraven i rättegångsreglerna, eftersom den innehåller uppgifter som gör det möjligt för både svaranden och tribunalen att fastställa den handling som Europeiska sjösäkerhetsbyrån kritiseras för och de omständigheter som ligger till grund för tvisten. Det framgår dessutom av handlingarna i målet att Europeiska sjösäkerhetsbyrån har kunnat förbereda sitt försvar och utveckla detaljerade argument till svar på var och en av sökandens invändningar.

80 Invändningen om att ansökan inte kan tas upp till sakprövning för att den är formellt oriktig kan därför inte godtas.

Prövning i sak

81 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Den första grunden avser åsidosättande av principen om tro och heder, principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen. Den andra grunden avser åsidosättande av budgetförordningen, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50. Den tredje grunden avser att Europeiska sjösäkerhetsbyrån gjorde en uppenbart oriktig bedömning. Den fjärde grunden avser att relevanta upplysningar saknas och att motiveringen är bristfällig. På grund av att Europeiska sjösäkerhetsbyrån har bilagt handlingar i ärenden som avser de två anbudsförfaranden som är i fråga i målet till sin svarsinlaga, har sökanden i sin replik utvecklat ett antal punktvisa invändningar till stöd för grunderna i ansökan. Dessa invändningar avser olika påstådda åsidosättanden som framgår av handlingarna i de ovannämnda ärendena. Beträffande anbudsförfarande C-2/06/04, har även en självständig grund åberopats som avser att det anbud som den valda anbudsgivaren lämnade inte var förenligt med förfarandena för avlämnande av anbud i punkt 2 i anbudsinfordran. Tribunalen kommer först att

bedöma yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattade i samband med anbudsförfarande C-2/06/04.

1. *Yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattade i samband med anbudsförfarande C-2/06/04*

Huruvida det anbud som den valda anbudsgivaren lämnat var oförenligt

Parternas argument

82 I sin replik har sökanden åberopat en ny grund avseende att det anbud som den valda anbudsgivaren lämnade inte kunde anses förenligt med punkt 2 a i inbjudan att lämna anbud. Det framgår nämligen av handlingarna i målet att den valda anbudsgivaren i efterhand sände in ett intyg från en svensk posttjänsteman med uppgiften att försändelsen verkligen hade avsänts inom fristen, eftersom anbudsgivaren inte hade något bevis för att ha lämnat in anbudet. Enligt sökanden kan en skrivelse från en postanställd inte ersätta poststämpeln och äga vitsord. En sådan skrivelse kan därför inte utgöra tillräcklig bevisning. Att godta en sådan oriktighet kan enligt sökanden utgöra ett farligt prejudikat och ge upphov till osäkerhet om betydelsen av att iaktta frister på området för offentlig upphandling.

83 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har genmält att punkt 2 a i nämnda inbjudan att lämna anbud syftade till att slå fast ett sätt att kontrollera att samtliga anbudsgivare hade lämnat sina anbud före utgången av fristen. Det var därför rimligt att utvärderingskommittén beslutade att godta annan bevisning, eftersom posten, i motsats till vad den brukar göra, inte hade stämplat försändelsen.

Tribunalens bedömning

84 Grunden avseende att det anbud som den valda anbudsgivaren lämnade i anbudsförfarande C-2/06/04 inte var förenligt med förfarandena för avlämnande av anbud i punkt 2 i anbudsinfordran, som sökanden har åberopat i sin replik, utgör en ny grund. Den kan emellertid godtas på grundval av artikel 48.2 i rättegångsreglerna, eftersom den grundas på rättsliga och faktiska omständigheter som framkommit under förfarandet, nämligen protokollet för den kommitté som ansvarar för öppnandet med avseende på det ovannämnda anbudsförfarandet som Europeiska sjösäkerhetsbyrån lagt till handlingarna i målet i form av en bilaga till sitt svaromål.

85 Enligt fast rättspraxis är den upphandlande myndigheten skyldig att i varje skede av anbudsförfarandet säkerställa att principen om likabehandling iakttas och därmed att samtliga anbudsgivare har lika möjligheter (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 29 april 2004 i mål C-496/99 P, kommissionen mot CAS Succhi di Frutta, REG 2004, s. I-3801, punkt 108, se, för ett motsvarande synsätt, även förstainstansrättens dom av den 12 juli 2007 i mål T-250/05, Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 45 och där angiven rättspraxis, och av den 12 mars 2008 i mål T-332/03, European Service Network mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 122). Ett sådant väl fungerande konkurrenssystem som avses i fördraget kan inte säkerställas om inte de olika ekonomiska aktörerna kan tillförsäkras lika möjligheter (domen i det ovannämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 46).

86 Enligt artikel 98.1 i budgetförordningen ska ”[f]örfarandena för inlämning och mottagande av anbud … vara utformade så att det kan garanteras att en verklig konkurrens råder och att anbudens innehåll förblir hemligt tills de öppnas”.

87 I förevarande mål hade fristen för att lämna anbud fastställts till den 9 augusti 2004 i meddelandet om upphandling. I anbudsinfordran – som enligt artikel 130.2 a i genomförandebestämmelserna ska innehålla uppgift om ”[f]ormerna för hur anbuden skall lämnas in och presenteras, särskilt sista inlämningsdatum med klockslag”

– angavs i punkt 2 att anbuden kunde lämnas antingen med rekommenderat brev till en angiven adress och postas senast den 9 augusti 2004 (poststämpeln ägde vitsord) eller avlämnas personligen till den angivna adressen senast den 9 augusti 2004 klockan 16.00, varvid avlämnandet bestyrktes genom ett undertecknat och daterat kvitto som upprättades av en tjänsteman hos Europeiska sjösäkerhetsbyrån. I anbudsinfordran angavs vidare att alla andra sätt att sända anbud än rekommenderat brev, inbegripet leverans med budföretag, skulle anses utgöra personligt avlämnande.

88 Dessa kommunikationsmetoder överensstämmer med artikel 143.2 i genomförandebestämmelserna som citerats ovan i punkt 12. Enligt denna får ”anbudsgivaren … lämna sitt anbud … antingen per post, varvid det i upphandlingsdokumenten skall anges att det datum som räknas är det som återfinns i den rekommenderade försändelsens poststämpel, eller … direkt till institutionen av anbudsgivaren själv eller av ett ombud, inbegripet budföretag. I upphandlingsdokumenten skall … anges till vilken avdelning anbuden skall avlämnas mot ett daterat och undertecknat mottagningsbevis.” I enlighet med artikel 2.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (EGT L 15, 1998, s. 14) avses med rekommenderad försändelse en tjänst som består av tillhandahållande av en försäkring till fast pris mot att försändelsen förkommer, stjäls eller skadas, och som ger avsändaren, i förekommande fall på dennes begäran, ett bevis på att postförsändelsen lämnats in och/eller överlämnats till adressaten.

89 Enligt lydelsen i punkt 2 i anbudsinfordran ska anbudet förkastas under öppningsförfarandet om det inte överensstämmer med de ovannämnda formella villkoren.

90 Enligt ett första protokoll som den kommitté som ansvarar för öppnandet upprättade den 25 augusti 2004 saknades bevisning för att SSPA:s anbud – nämligen det som därefter godtogs – hade lämnats in. För att anbudet skulle kunna godkännas som formellt korrekt var det därför nödvändigt att anbudsgivaren gav in en skriftlig

bekräftelse beträffande inlämnandet. Det framgår av ett andra protokoll av den 21 september 2004 att SSPA, med anledning av en skrivelse från den kommitté som ansvarar för öppnandet med en uppmaning att inge en sådan skriftlig bekräftelse, sände ett intyg från en svensk posttjänsteman till Europeiska sjösäkerhetsbyrån med uppgiften att försändelsen verkligen hade avsänts inom fristen. Den kommitté som ansvarar för öppnandet godkände därför SSPA:s anbud som formellt korrekt.

91 Europeiska sjösäkerhetsbyrån lade de handlingar som bifogades det sistnämnda protokollet till handlingarna i målet, med anledning av en åtgärd för processledning som tribunalen vidtagit. Det är fråga om bland annat kopior av de kuvert som innehöll SSPA:s anbud när Europeiska sjösäkerhetsbyrån erhöll detta, kopior av skriftväxlingen mellan dessa, en kopia av ett kvitto från postkontoret i Göteborg av den 6 augusti 2004 och en kopia av en förklaring från en posttjänsteman vid samma postkontor av den 2 september 2004, som i huvudsak intygar att det kuvert som antogs innehålla det ifrågavarande anbudet hade vidarebefordrats av det ovannämnda postkontoret den 6 augusti 2004.

92 Det framgår emellertid av dessa handlingar först och främst att Europeiska sjösäkerhetsbyrån mottog SSPA:s anbud den 10 augusti 2004, det vill säga dagen efter utgången av den frist som fastställts för att lämna anbud och att de kuvert som innehöll anbudet inte var försedda med någon poststämpel, vare sig avseende avsändning eller mottagande.

93 Vidare angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån i sin skrivelse till SSPA av den 26 augusti 2004 att ”kuvertet inte hade någon påskrift om att ha sänts som rekommenderat brev och inte heller om när det lämnats in för postbefordran”. Europeiska sjösäkerhetsbyrån uppmanade SSPA att inge ”bevisning i efterhand [för att anbudet lämnats] inom den frist och på det sätt som angetts i anbudsinfordran”. Trots detta sände SSPA endast ett kvitto från ett postkontor i Göteborg.

94 Europeiska sjösäkerhetsbyråns argument vid förhandlingen, att detta kvitto utgjorde bevis för att skrivelsen registrerats – en registrering som skulle kunna liknas vid ett rekommenderat brev – kan härvid inte godtas. För det första kan ett sådant kvitto inte likställas med ett inlämningskvitto för en rekommenderad försändelse som,

oberoende av om kuvertet förses med poststämpel, i allmänhet lämnas till avsändaren som bevis för att försändelsen lämnats in, på det sätt som angetts ovan i punkt 88. På kvittot anges nämligen vare sig avsändarens namn, mottagarens namn, destinationsorten för försändelsen eller någon annan uppgift som anger att kvittot avser en rekommenderad försändelse. Det framgår för övrigt av handlingarna i målet att Europeiska sjösäkerhetsbyrån godkände en annan anbudsgivares anbud som formellt korrekt först sedan denne på eget initiativ ingav ett inlämningskvitto med uppgift om dagen för den rekommenderade försändelsen och en nummerkod som förknippade anbudsgivaren med det kuvert som innehöll anbudet. Den sistnämnde anbudsgivarens anbud hade först förkastats på grund av att kuvertet som innehöll anbudet endast var försett med en datumstämpel för den dag det mottagits. I motsats till den uppfattning som Europeiska sjösäkerhetsbyrån har försökt göra gällande under förhandlingen, framgår det för det andra klart av handlingarna i målet att det inte var på grund av det ovannämnda kvittot som Europeiska sjösäkerhetsbyrån slutgiltigt godkände SSPA:s anbud som formellt korrekt, utan på grund av förklaringen från den svenske posttjänstemannen. Beträffande den ovannämnde anbudsgivaren ansåg Europeiska sjösäkerhetsbyrån emellertid att det mottagningskvitto som denne ingav efter det att anbudet förkastats utgjorde tillräcklig bevisning.

95 I intyget från posttjänstemannen i Göteborg angavs dessutom följande: ”Härmed intygas …, efter att ha granskat en kopia av det bifogade kvittot … och en fotostatkopia av det sända kuvertet, att detta kuvert befordrats av ovannämnda postkontor fredagen den 6 augusti 2004.” Den svenske posttjänstemannen förklarade sig således ha befordrat det kuvert som antogs innehålla SSPA:s anbud den 6 augusti 2004, dock utan att förklara varför det ovannämnda kuvertet inte hade försetts med någon poststämpel och utan att ange om det var fråga om ett rekommenderat brev. Efter att ha tillfrågats i detta hänseende under förhandlingen kunde Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte styrka att försändelsen hade sänts rekommenderat.

96 Det framgår således inte av handlingarna i målet att SSPA:s anbud sändes som rekommenderad försändelse.

97 Fråga uppkommer därför om SSPA:s anbud först kunde öppnas av den kommitté som ansvarar för öppnandet och därefter granskas av utvärderingskommittén, trots att det inkom till Europeiska sjösäkerhetsbyrån dagen efter utgången av den frist som fastställts för att lämna anbud.

98 Sista inlämningsdatum och klockslag för mottagande av anbud fastställdes till den 9 augusti 2004 klockan 16.00 i meddelandet om upphandling. Det framgår emellertid tydligt av punkt 2 i anbudsinfordran att anbuden i allmänhet borde vara Europeiska sjösäkerhetsbyrån till handa senast den ovannämnda dagen och tiden, oavsett om de avlämnades personligen eller med budföretag. Det enda undantaget från denna regel utgjordes av försändelser genom rekommenderat brev, vilka skulle avsändas senast den angivna dagen men kunde mottas senare, varvid poststämpeln ägde vitsord. Härav följer att möjligheten att lämna anbud efter den fastslagna dagen och tiden utgör ett undantag och därför ska tillämpas restriktivt med avseende på mottagandet.

99 I punkt 2 a i anbudsinfordran anges två olika formella villkor som anbudsgivare som vill lämna anbud med post ska iaktta. Dessa villkor gäller den sista dag då anbud kan avsändas respektive förfarandena för inlämning och mottagande av anbud genom rekommenderad försändelse. Dessa villkor kompletterar visserligen varandra, men har självständig betydelse vid bedömningen av huruvida inlämnandet av anbudet överensstämmer med bestämmelserna i upphandlingsdokumenten och med artikel 143 i genomförandebestämmelserna.

100 Iakttagandet av dessa två villkor, vars betydelse Europeiska sjösäkerhetsbyrån särskilt betonade i sin skrivelse till SSPA av den 26 augusti 2004, ska därför kontrolleras av den upphandlande myndigheten, närmare bestämt av den kommitté som ansvarar för öppnandet, innan öppnandet sker och innan bedömningen görs. Den kommitté som ansvarar för öppnandet har härvid inte något utrymme för skönsmässig bedömning. När den konstaterat att ett anbud som mottagits efter utgången av fristen inte har lämnats i enlighet med kraven i anbudsinfordran och genomförandebestämmelserna har den inte någon annan möjlighet än att förkasta anbudet, såsom angetts ovan i punkt 86.

101 Det skede då anbuden öppnas, vars förlopp är fastställt i artikel 145 i genomförandebestämmelserna, karakteriseras av att vara formellt och syftar till att en kommitté som ska ha minst tre ledamöter ska ha tillfälle att bedöma och säkerställa att bestämmelser

avseende bland annat kommunikationsmetoderna iakttas mot bakgrund av den betydelse som dessa bestämmelser har för förfarandena för offentlig upphandling. Kommittéledamöterna ska parafera dokumenten som ett bevis på vilken dag och vilket klockslag anbuden sändes. Medlemmarna i kommittén ska underteckna protokollet från det möte då anbuden öppnades, i vilket ska anges vilka anbud som uppfyller respektive inte uppfyller villkoren och skälen till att de sistnämnda inte uppfyller villkoren, med avseende på formerna för hur anbud ska lämnas enligt artikel 143. Det är således fråga om formaliteter som det är väsentligt att följa under förfaranden för offentlig upphandling.

102 Med beaktande av vad som anförts och av principen om likabehandling av anbudsgivare, som – såsom angetts ovan i punkt 85 – måste säkerställas i varje skede av anbudsförfarandet, följer att SSPA:s anbud i förevarande mål inte borde ha öppnats och inte heller borde ha godtagits av den kommitté som ansvarar för öppnandet. I avsaknad av poststämpel som ägde vitsord och bevis för att det sänts som rekommenderad försändelse, skulle anbudet nämligen ha ansetts inkommet till Europeiska sjösäkerhetsbyrån den dag då det mottogs, nämligen den 10 augusti 2004, det vill säga för sent. Härav följer att fel begicks, då den kommitté som ansvarar för öppnandet öppnade SSPA:s anbud och utvärderingskommittén därefter bedömde detta och placerade det på första plats.

103 Enligt rättspraxis kan en oegentlighet hänförlig till förfarandet leda till ogiltigförklaring eller delvis ogiltigförklaring av ett beslut endast om det visas att det administrativa förfarandet utan oegentligheten i fråga skulle ha kunnat leda till ett annat resultat och att det angripna beslutet därmed hade kunnat få ett annat innehåll (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 12 mars 2008 i mål T-345/03, Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, REG 2008, s. II-341, punkt 147, och domen i det ovan i punkt 85 nämnda målet European Service Network mot kommissionen, punkt 130 och där angiven rättspraxis).

104 Om Europeiska sjösäkerhetsbyrån i förevarande mål inte hade beaktat SSPA:s anbud på grund av att det inte var förenligt med förfarandena för avlämnande av anbud i punkt 2 i anbudsinfordran och artikel 143 i genomförandebestämmelserna, hade det administrativa förfarandet kunnat leda till ett annat resultat. Utvärderingskommittén

skulle nämligen inte ha bedömt SSPA:s anbud och tilldelningsbeslutet skulle med nödvändighet ha fått ett annat innehåll.

105 Med beaktande av att endast två företag kom över det tröskelvärde som anges i punkt 13.1 b i kontraktshandlingarna, skulle endast ett anbud ha kvarstått i slutet av anbudsförfarandet om SSPA:s anbud hade förkastats i det skede då anbuden öppnas. Under dessa förhållanden skulle den upphandlande myndigheten, som inte längre hade kunnat jämföra priser och andra egenskaper hos de olika anbuden för att tilldela den kontraktet vars bud ekonomiskt sett var mest fördelaktigt, inte ha varit skyldig att tilldela den anbudsgivare kontraktet som var den ende som kunde delta (se, för ett motsvarande synsätt, analogt dom av den 16 september 1999 i mål C-27/98, Fracasso och Leitschutz, REG 1999, s. I-5697, punkterna 31–33). För övrigt innebär detta konstaterande inte att det kan uteslutas att Europeiska sjösäkerhetsbyrån skulle ha kunnat ogiltigförklara det ifrågavarande anbudsförfarandet och inleda ett nytt, såsom denna byrå har medgett under förhandlingen, som svar på en fråga i detta avseende från tribunalen. Det är därmed styrkt att det administrativa förfarandet skulle ha kunnat leda till ett annat resultat om denna oegentlighet inte förelegat.

106 Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att tilldela den valda anbudsgivaren kontraktet ska därför ogiltigförklaras, eftersom denna åsidosatt artikel 143 i genomförandebestämmelserna och punkt 2 i anbudsinfordran. Härvid finns inte anledning att ta ställning till sökandens övriga grunder med avseende på anbudsförfarande C-2/06/04.

107 Tribunalen kommer därför att bedöma sökandens grunder och argument endast i den mån de har åberopats mot Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att förkasta sökandens anbud och tilldela en annan anbudsgivare kontraktet, i slutet av anbudsförfarande C-1/01/04.

2. *Yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattade i samband med anbudsförfarande C-1/01/04*

108 Såsom angetts ovan i punkt 81, har sökanden åberopat fyra grunder till stöd för sitt yrkande om ogiltigförklaring. Dessa avser för det första åsidosättande av principen om tro och heder, principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen, för det andra åsidosättande av budgetförordningen, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50, för det tredje att en uppenbart oriktig bedömning gjordes samt för det fjärde att relevanta upplysningar saknas och att motiveringen är bristfällig. Tribunalen anser att det är lämpligt att bedöma den första grunden först och därefter den andra grunden, följd av den fjärde grunden och slutligen den tredje grunden.

Den första grunden: åsidosättande av principen om tro och heder, principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen

Parternas argument

109 Enligt sökanden åsidosatte Europeiska sjösäkerhetsbyrån principen om tro och heder, principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen, eftersom byrån agerade med en betydande försening och inte lämnade adekvata svar på frågor som anbudsgivarna ställde innan de lämnade anbuden. Detta kan enligt rättspraxis utgöra en grund för ogiltigförklaring av beslutet, förutsatt att detta skulle ha fått ett annat innehåll om oegentligheten inte förelegat.

110 Sökanden uppger sig ha sänt Europeiska sjösäkerhetsbyrån frågor som denna byrå inte besvarade utan vilka den gjorde gällande inte hade ställts innan fristen löpte ut, nämligen den 31 juli 2004. Sökanden påstår sig förgäves ha försökt sända frågorna som telefaxmeddelande den 31 juli 2004 och menar att det faktum att Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte erhöll dem förmodligen berodde på att Europeiska sjösäkerhetsbyråns telefaxapparat var i olag, vilket Europeiska sjösäkerhetsbyrån medgav i ett e-postmeddelande av den 2 augusti 2004. Sökanden har vidare betonat att Europeiska sjösäkerhetsbyrån slutligen erhöll frågorna söndagen den 1 augusti 2004. Med

beaktande av att fristen för att begära kompletterande upplysningar löpte ut en lördag, hade Europeiska sjösäkerhetsbyrån i vart fall kunnat medge en förlängning av fristen fram till följande arbetsdag, nämligen måndagen den 2 augusti 2004. Genom att inte besvara sökandens frågor inte bara åsidosatte Europeiska sjösäkerhetsbyrån principerna om tro och heder, om god förvaltningssed och omsorgsprincipen, utan den hindrade dessutom sökanden från att lämna ett konkurrenskraftigare anbud.

111 Sökanden har slutligen preciserat att i motsats till vad Europeiska sjösäkerhetsbyrån har låtit förstå försökte sökanden aldrig att få några upplysningar som de andra anbudsgivarna inte skulle erhålla, eftersom, enligt sökandens mening, samtliga svar på begäran om kompletterande upplysningar meddelas samtliga anbudsgivare. Sökanden har härvid betonat att den upphandlande myndigheten är skyldig att besvara en begäran om kompletterande upplysningar när kontraktshandlingarna är vaga.

112 Under förhandlingen har sökanden dessutom för första gången gjort gällande att Europeiska sjösäkerhetsbyrån åsidosatte artikel 141 i genomförandebestämmelserna, eftersom denna byrå i anbudsinfordran fastställde en frist för att begära kompletterande upplysningar som var kortare än den frist som anges i artikel 141.

113 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

114 Sökanden har klandrat Europeiska sjösäkerhetsbyrån dels för att ha agerat med en betydande försening, dels för att inte ha lämnat adekvata svar på anbudsgivarnas begäran om kompletterande upplysningar. Sökandeföretaget har tillagt att det den 31 juli 2004 ställde frågor för att få påstått oklara punkter i anbudsinfordran klarlagda och att Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte svarade.

115 Tribunalen konstaterar först och främst att sökanden inte styrkt påståendet att Europeiska sjösäkerhetsbyrån agerade sent och inte lämnade adekvata svar när anbudsgivarna begärde upplysningar. Tribunalen konstaterar vidare att sökanden inte uppgett vilka dessa svar var och inte heller varför svaren ska anses ha varit inadekvata. Härav följer att denna grund, trots att den formulerats oklart, i sak ska förstås så, att sökanden har klandrat Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att inte ha besvarat sökandens frågor trots att sökanden ställde dessa inom fristen och att sökanden därigenom var förhindrad att lämna ett anbud som var konkurrenskraftigare i såväl tekniskt som finansiellt avseende.

116 Först och främst har sökanden inte styrkt sina påståenden. Trots att sökanden har hänvisat till ett flertal försök att begära upplysningar både lördagen den 31 juli och söndagen den 1 augusti 2004, har sökanden inte företett något faxkvitto för att styrka att dessa handlingar (i sin helhet eller delvis) sänts till Europeiska sjösäkerhetsbyrån eller att ett fel uppstod vid överföringen av dem. Sökanden har inte heller angett på vilket sätt den påstådda oriktigheten inverkade på tilldelningsbeslutet.

117 Enligt lydelsen i punkt 8 i anbudsinfordran kunde kompletterande upplysningar erhållas på skriftlig begäran som skulle sändas senast tio dagar före utgången av den fastställda fristen för att lämna anbud. I motsats till vad sökanden har gjort gällande ska denna punkt i anbudsinfordran inte tolkas så, att dagen för inlämnandet av ett anbud inte ska beaktas vid beräkningen av fristen. Eftersom denna frist enligt lydelsen i punkt 2 i anbudsinfordran beräknades till den 9 augusti 2004, kunde fristen för att begära kompletterande upplysningar således inte löpa ut fredagen den 30 juli 2004 eller lördagen den 31 juli 2004, såsom sökanden har gjort gällande.

118 Såsom Europeiska sjösäkerhetsbyrån med fog har betonat försökte sökandeföretaget, såsom detta har medgett i sina skrivelser, att sända begäran om kompletterande upplysningar från och med fredagen den 31 juli 2004, det vill säga efter utgången av fristen för att framställa denna begäran. Eftersom denna begäran framställdes för sent, hade Europeiska sjösäkerhetsbyrån fog för att inte svara även om den hade erhållit begäran.

119 Grunden avseende åsidosättande av artikel 141.2 i genomförandebestämmelserna har åberopats för första gången under det muntliga förfarandet. Enligt artikel 48.2 första stycket i rättegångsreglerna får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En grund eller ett argument som utgör en utvidgning av en grund som tidigare, direkt eller underförstått, har åberopats i ansökan genom vilken talan anhängiggjorts och som har ett nära samband med denna utgör emellertid inte en ny grund i den mening som avses i artikel 48.2 i rättegångsreglerna (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens dom av den 28 november 2002 i mål T-40/01, Scan Office Design mot kommissionen, REG 2002, s. II-5043, punkt 96, och av den 21 maj 2008 i mål T-495/04, Belfass mot rådet, REG 2008, s. II-781, punkt 87).

120 I förevarande mål kan grunden avseende åsidosättande av artikel 141.2 i genomförandebestämmelserna som sökanden har åberopat under förhandlingen inte anses utgöra en invändning grundad på rättsliga eller faktiska omständigheter som anförts under det skriftliga förfarandet, eftersom den har grundats på en påstådd rättsstridighet som sökanden hade kunnat känna till och göra gällande när talan väcktes. Denna grund kan inte heller anses utgöra en utvidgning av en grund som tidigare har åberopats, eftersom sökanden först under det muntliga förfarandet har åberopat den bestämmelse som påstås ha åsidosatts och eftersom orsaken till varför rättsakten skulle ogiltigförklaras varken direkt eller indirekt nämndes i ansökan. Förevarande grund avser nämligen åsidosättande av principen om tro och heder, principen om god förvaltningssed och omsorgsprincipen (se, för ett motsvarande synsätt, domstolens dom av den 30 september 1982 i mål 108/81, Amylum mot rådet, REG 1982, s. 3107, punkt 25). Sökanden har för övrigt inte gjort gällande någon rättslig eller faktisk omständighet som har anförts under förfarandet och som kan läggas till grund för denna invändning. Härav följer att invändningen har gjorts för sent och inte kan tillåtas enligt artikel 48.2 första stycket i rättegångsreglerna.

121 Mot bakgrund av vad ovan anförts finner tribunalen att talan inte kan bifallas på den första grunden avseende anbudsförfarande C-1/01/04.

Den andra grunden: åsidosättande av budgetförordningen, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50

Parternas argument

122 Genom denna grund har sökanden i sak gjort gällande att Europeiska sjösäkerhetsbyrån åsidosatte budgetförordningen, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50, genom att använda oklara kriterier som inte definierades korrekt i anbudsinfordran. I sin replik har sökanden dessutom påstått att utvärderingskommittén, genom att dela upp tilldelningskriterierna i underkriterier, öppet erkände att kriterierna inte hade definierats på ett bra sätt och behövde klarläggas eller ersättas, vilket Europeiska sjösäkerhetsbyrån även erkände i svaromålet. Genom den ovannämnda uppdelningen åsidosatte Europeiska sjösäkerhetsbyrån dessutom budgetförordningen.

123 Sökanden har vidare hävdat att även vissa uppgifter i anbudsinfordran, såsom kontraktets verkliga varaktighet, det antal medlemsstater som redan genomfört applikationerna, uppgifter för särskilda tekniker (Helpdesk), innehållet i och varaktigheten för deras tjänster, och så vidare, som var nödvändiga för att lämna ett konkurrenskraftigt anbud angavs i oklara ordalag, i strid med artikel 97.1 i budgetförordningen och artikel 17.1 i direktiv 92/50. Till stöd för sina argument har sökanden hänvisat till att institutioner vid olika tillfällen har upprättat en anbudsinfordran med en fullständigare och klarare dokumentation.

124 Sökanden har slutligen klandrat Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att den i sin skrivelse av den 16 december 2004 inte meddelade sökanden den valda anbudsgivarens namn med hänvisning till bestämmelserna om offentlig upphandling, samtidigt som samme tjänsteman som hade undertecknat skrivelsen några veckor senare ringde upp sökanden och föreslog ett personligt sammanträffande för att kommentera resultatet av anbudsförfarandet. Sökanden tackade nej till detta sammanträffande.

125 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

126 Tribunalen anmärker inledningsvis att sökanden felaktigt har åberopat åsidosättande av artikel 17 i direktiv 92/50. Enligt artikel 105 i budgetförordningen ska direktiv om samordning av förfarandena för offentlig upphandling av varor, tjänster och bygg- och anläggningsarbeten – efter den 1 januari 2003, när denna förordning trädde i kraft – när institutionerna för egen räkning tilldelar kontrakt genom offentlig upphandling, tillämpas endast beträffande tröskelvärden som avgör hur ett upphandlingsförfarande ska offentliggöras, valet av förfarande och vilka tidsfrister som ska gälla. Härav följer att i förevarande mål, där det är en byrå i likhet med Europeiska sjösäkerhetsbyrån som tilldelar kontrakt genom offentlig upphandling, ska sökandens invändning mot tilldelningskriterierna på den omtvistade marknaden i enlighet med de bestämmelser som är tillämpliga på institutionerna, bedömas endast mot bakgrund av bestämmelserna i budgetförordningen och genomförandebestämmelserna.

127 Enligt artikel 97.1 i budgetförordningen ska den upphandlande myndigheten i förväg fastställa och ange tilldelningskriterierna i upphandlingsdokumenten. Denna skyldighet, som syftar till att säkerställa att kriterierna och villkoren för varje offentlig upphandling offentliggörs på ett lämpligt sätt, preciseras ytterligare i artikel 138 i genomförandebestämmelserna.

— Huruvida tilldelningskriterierna varit oklara

128 Med avseende på sökandens invändning att Europeiska sjösäkerhetsbyrån åsidosatte budgetförordningen och genomförandebestämmelserna, eftersom denna byrå använde tilldelningskriterier som inte hade fastställts på ett riktigt sätt i upphandlingsdokumenten, ska det erinras om att det ifrågavarande sättet för tilldelning av kontrakt, i enlighet med artikel 97.2 i budgetförordningen och artikel 138.1 i genomförandebestämmelserna, var att den som avgivit det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet skulle tilldelas kontraktet (se punkt 13 i kontraktshandlingarna som citerats ovan i punkt 18).

129 När tilldelning av kontrakt görs till den vars bud ekonomiskt sett är mest fördelaktigt ska den upphandlande myndigheten i kontraktshandlingarna fastställa och ange de tilldelningskriterier som gör det möjligt att utvärdera anbudens innehåll. Dessa kriterier ska enligt artikel 138.2 i genomförandebestämmelserna dessutom vara motiverade av syftet med upphandlingen. Enligt artikel 138.3 i genomförandebestämmelserna ska den upphandlande myndigheten i meddelandet om upphandling eller i kontraktshandlingarna precisera den relativa betydelsen för vart och ett av de kriterier som avgör vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt. Dessa bestämmelser syftar till att säkerställa att principerna om likabehandling, insyn och öppenhet iakttas, när anbuden vid tilldelning av kontrakt utvärderas (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domstolens dom av den 20 september 1988 i mål 31/87, Beentjes, REG 1988, s. 4635, punkterna 21 och 22, och av den 12 december 2002 i mål C-470/99, Universale-Bau m.fl., REG 2002, s. I-11617, punkterna 90–92, se, för ett motsvarande synsätt, även förstainstansrättens dom av den 12 november 2008 i mål T-406/06, Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 85 och där angiven rättspraxis).

130 Syftet med dessa bestämmelser är att ge alla skäligen informerade och normalt omsorgsfulla anbudsgivare möjlighet att tolka tilldelningskriterierna på samma sätt (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domstolens dom av den 18 oktober 2001 i mål C-19/00, SIAC Construction, REG 2001, s. I-7725, punkt 42) och att därmed ha samma möjligheter att formulera sina anbud (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domen i det ovan i punkt 129 nämnda målet Universale-Bau, m.fl., punkt 93).

131 Det är visserligen riktigt att de kriterier som den upphandlande myndigheten kan ställa upp inte har förtecknats på ett uttömmande sätt i artikel 138.2 i genomförandebestämmelserna. Den upphandlande myndigheten har således frihet att välja vilka kriterier som ska läggas till grund för tilldelningen. Den kan emellertid välja endast sådana kriterier som syftar till att avgöra vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domstolens dom av den 24 januari 2008 i mål C-532/06, Lianakis m.fl., REG 2008, s. I-251, punkt 29 och där angiven rättspraxis, se, för ett motsvarande synsätt, även förstainstansrättens dom av den 25 februari 2003 i mål T-4/01, Renco mot rådet, REG 2003, s. II-171, punkt 66, och i mål T-183/00, Strabag Benelux mot rådet, REG 2003, s. II-135, punkterna 73 och 74).

132 De kriterier som den upphandlande myndigheten valt för att avgöra vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt behöver inte heller nödvändigtvis vara kvantitativa eller uteslutande prisinriktade. Även tilldelningskriterier som inte uttrycks i kvantitativa termer och som har tagits upp i kontraktshandlingarna kan tillämpas objektivt och enhetligt för att jämföra anbuden, och det är tydligt att de är relevanta för att avgöra vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Renco mot rådet, punkterna 67 och 68).

133 I förevarande mål angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån, i punkt IV.2 i meddelandet om upphandling och i punkt 13 i kontraktshandlingarna, vilka tilldelningskriterier denna byrå hade valt för att tilldela den som avgivit det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet kontraktet. Dessa utgjordes av dels tre kvalitativa kriterier med uppgift om den relativa betydelsen för vart och ett av dessa, dels ett kvantitativt kriterium, det vill säga det totala priset för anbudet med uppgift om dess relativa betydelse för hela anbudet.

134 De tre kvalitativa kriterierna och deras relativa betydelse presenterades på följande sätt:

”1. Föreslagen metodik för projektet – vilket omfattar detaljerade förslag beträffande hur projektet ska slutföras samt vilka viktiga steg som ska genomföras och tjänster som ska tillhandahållas (enligt definitionen i punkt 3 [i kontraktshandlingarna]) (40 %).

2. Förståelse av specifikationerna i kontraktshandlingarna och kortfattad presentation som påvisar sådan förståelse (20 %).

3. Kvaliteten hos operationella tjänster (Helpdesk) (10 %).”

135 Sökanden har endast åberopat att de ovannämnda kriterierna är oklara och vill få klarhet i hur Europeiska sjösäkerhetsbyrån kunde utvärdera anbudens kvalitet objektivt med avseende på vart och ett av dessa kriterier. Sökanden har inte förebringat någon bevisning till stöd för sina påståenden och till stöd för att Europeiska sjösäkerhetsbyrån åsidosatte principerna om insyn och öppenhet, likabehandling och ickediskriminering när dessa kriterier fastställdes.

136 De ifrågavarande kvalitativa kriterierna, såsom planerad organisation och metodik för att tillhandahålla tjänsterna, god förståelse av specifikationerna i kontraktshandlingarna och kvaliteten på de begärda tjänsterna, sedda i sitt sammanhang, det vill säga mot bakgrund av preciseringarna i punkt 3 i kontraktshandlingarna (se ovan punkt 19), kan vara ett villkor för att de tjänster som ska tillhandahållas tillhandahålls på rätt sätt och därmed för anbudets värde i sig. Dessa kriterier är därför relevanta för att avgöra vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt. Såsom angetts ovan i punkt 132, räcker inte den omständigheten att dessa kriterier inte är kvantitativa, för att dra slutsatsen att den upphandlande myndigheten inte har tillämpat dem objektivt och enhetligt (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Renco mot rådet, punkterna 67 och 68). I enlighet med tillämpliga bestämmelser angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån den relativa betydelsen för vart och ett av dessa kvalitetskriterier, genom procentsatser, och upplyste därmed anbudsgivarna om den betydelse som denna byrå tillmätte vart och ett av kriterierna vid den jämförande utvärderingen av anbuden.

137 I motsats till vad sökanden har anfört finns det inte någon omständighet i målet som innebär att Europeiska sjösäkerhetsbyrån kan klandras för att ha överskridit de gränser som följer av de ovannämnda bestämmelserna när denna byrå valde och fastställde tilldelningskriterierna för att avgöra vilket anbud som var ekonomiskt mest fördelaktigt.

138 Av vad anförts följer att sökanden inte har styrkt att Europeiska sjösäkerhetsbyrån har åsidosatt sin skyldighet att fastställa och ange tilldelningskriterierna i

upphandlingsdokumenten i enlighet med principerna om insyn och öppenhet, likabehandling och icke-diskriminering.

139 Denna slutsats kan inte påverkas av sökandens påstående med avseende på den lydelse som andra institutioner har använt i upphandlingsdokumenten i andra upphandlingsförfaranden.

140 Genom att ge de upphandlande myndigheterna frihet att välja vilka tilldelningskriterier de anser lämpliga, har lagstiftaren velat ge dem möjlighet att beakta arten av varje kontrakt samt vilket ändamål och särskilda egenskaper de har när de formulerar tilldelningskriterierna. Sökanden kan därför inte med framgång åberopa hur vissa institutioner har valt att formulera tilldelningskriterierna i andra upphandlingsförfaranden för att visa att tilldelningskriterierna är otydliga i förevarande mål. Sökandens hänvisning till upphandlingsdokumenten i andra upphandlingsförfaranden utgör härvid inte relevant eller tillräcklig bevisning.

141 Beträffande argumentet att utvärderingskommittén, genom att dela upp tilldelningskriterierna i underkriterier, öppet erkände att kriterierna inte hade definierats på ett bra sätt och behövde klarläggas eller ersättas, finner tribunalen, oavsett om en sådan indelning av kriterierna har ägt rum i förevarande mål, att den omständigheten att underkriterier till ett huvudkriterium föreligger inte utvisar att huvudkriterierna är oklara.

142 Invändningen att tilldelningskriterierna är oklara kan således inte godtas.

— Huruvida vissa delar av anbudsinfordran varit oklara

143 Beträffande argumentet att vissa delar av anbudsinfordran varit oklara, erinrar tribunalen om, i likhet med vad anförts ovan i punkt 78, att ansökan ska innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter ska vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ges möjlighet att avgöra målet, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. I förevarande mål har sökanden emellertid begränsat sig till att påstå att budgetförordningen har åsidosatts genom att vissa delar av anbudsinfordran varit oklara. Sökanden har härvid inte utvecklat några argument till stöd för denna uppfattning och har i synnerhet inte angett vilken anbudsinfordran som avses. Mot bakgrund av de ovannämnda principerna måste därför detta argument underkännas.

— Huruvida uppdelningen av ett av tilldelningskriterierna i underkriterier varit rättsstridig

144 Trots att sökanden anförde denna anmärkning i repliken, kan den godtas på grundval av artikel 48.2 i rättegångsreglerna, eftersom den grundats på rättsliga och faktiska omständigheter som har anförts under förfarandet, nämligen rapporten till utanordnaren (Report to the authorising officer) av den 19 november 2004 och tekniska utvärderingsöversikter som Europeiska sjösäkerhetsbyrån lade till handlingarna i målet som bilagor till sitt svaromål.

145 Såsom angetts ovan i punkt 129 ska den upphandlande myndigheten enligt artikel 97 i budgetförordningen och artikel 138.3 i genomförandebestämmelserna, när tilldelning av kontrakt görs till det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, ange i kontraktshandlingarna eller i meddelandet om upphandling vilka tilldelningskriterier som är tillämpliga och deras relativa betydelse.

146 Enligt de sistnämnda bestämmelserna, sedda mot bakgrund av principen om likabehandling av ekonomiska aktörer och principen om insyn och öppenhet i artikel 89.1 i budgetförordningen, ska de potentiella anbudsgivarna, vid den tidpunkt då de utformar sina anbud, ha kännedom om alla omständigheter som den upphandlande myndigheten beaktar för att avgöra vilket anbud som är ekonomiskt mest fördelaktigt och deras relativa betydelse (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domstolens dom av den 24 november 2005 i mål C-331/04, ATI EAC e Viaggi di Maio m.fl., REG 2005, s. I-10109, punkt 24, och domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Lianakis m.fl., punkt 36).

147 Härav följer att en upphandlande myndighet inte kan tillämpa underkriterier till tilldelningskriterier som den inte dessförinnan har låtit anbudsgivarna få kännedom om (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Lianakis m.fl., punkt 38).

148 Enligt fast rättspraxis får en upphandlande myndighet emellertid, efter utgången av fristen för att lämna anbud, under tre förutsättningar fastställa koefficienter för den relativa betydelsen av underkriterier till tilldelningskriterier som den fastställt tidigare, nämligen att denna fastställelse *ex post* för det första inte medför en förändring av tilldelningskriterierna i kontraktshandlingarna eller i meddelandet om upphandling, för det andra inte innehåller omständigheter som, om dessa varit kända för anbudsgivarna när de utformade sina anbud, hade kunnat påverka detta utformande, och för det tredje inte har fattats med hänsyn till omständigheter som kan ha en diskriminerande effekt gentemot en av anbudsgivarna (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, domen i det ovan i punkt 146 nämnda målet ATI EAC e Viaggi di Maio m.fl., punkt 32, och domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Lianakis m.fl., punkterna 42 och 43).

149 I punkt 13.1 i kontraktshandlingarna angavs ”föreslagen metodik för projektet” som första tilldelningskriterium och att detta omfattade ”detaljerade förslag beträffande hur projektet ska slutföras” samt vilka viktiga steg som skulle genomföras och tjänster som skulle tillhandahållas enligt definitionen i punkt 3 i kontraktshandlingarna. I kontraktshandlingarna gavs detta kriterium 40 poäng av 100.

150 Enligt punkt 3 i kontraktshandlingarna skulle anbudsgivarnas anbud omfatta detaljerade upplysningar om planen för genomförande av projektet, varje del av arbetet skulle definieras tydligt och planen för genomförande av projektet skulle innehålla minst ett visst antal uppgifter (se ovan punkt 19). Bland dessa återfanns bland annat horisontella aktiviteter (punkt 3.1), beskrivning av de personer som skulle handha projektet och ansvaret (punkt 3.2), tjänster avseende handhavandet av projektet (point 3.4) och en beskrivning av arbetsdelarna och förhållandet mellan dessa (punkt 3.5). I punkt 3.2 beträffande beskrivning av de personer som skulle handha projektet angavs särskilt att anbudsgivarna skulle ”ange på ett tydligt sätt i anbudet exakt vilka tjänster det var fråga om och … meddela detaljerade upplysningar om tiden för svaret [och] till anbudet bifoga en detaljerad meritförteckning för varje person i personalen som var ansvarig för att genomföra arbetet inbegripet utbildning, akademiska studier och diplom, yrkeserfarenhet, forskningsarbeten, publicerade arbeten och språkkunskaper”. I punkt 3.4 beträffande tjänster avseende handhavandet av projektet angavs dessutom att anbudsgivarens anbud skulle innehålla en detaljerad beskrivning av de villkor som angavs i denna punkt och ett Gantt-schema avseende organisationen av projektet. I punkt 3.5 angavs slutligen att en fullständig översikt över antalet dagar per anställd och kostnaden per anställd skulle ges för varje arbetsdel.

151 Det framgår emellertid av rapporten till utanordnaren av den 19 november 2004 att utvärderingskommittén hade planerat att dela upp det första kriteriet avseende föreslagen metodik för projektet (som skulle omfatta detaljerade förslag beträffande hur projektet skulle slutföras samt vilka viktiga steg som skulle genomföras och tjänster som skulle tillhandahållas enligt definitionen i punkt 3 i kontraktshandlingarna) i två underkriterier ”fördelning av uppgifterna, den erbjudna arbetskraftens kvalitet och anställda per dag (roadmap) – 20 %, tjänster som ska tillhandahållas – 20 %”.

152 I motsats till vad sökanden har gjort gällande delade inte utvärderingskommittén upp det ovannämnda tilldelningskriteriet i underkriterier som anbudsgivarna inte hade fått kännedom om i förväg. Dessa underkriterier motsvarar nämligen i sak beskrivningen av det första kriteriet avseende metodik som angavs detaljerat i punkt 13.1 i kontraktshandlingarna sett mot bakgrund av punkt 3 i kontraktshandlingarna (se ovan punkterna 149 och 150). Utvärderingskommittén inskränkte sig således till att

göra en avvägning av de 40 poäng som kunde tilldelas för det första tilldelningskriteriet och fördela dessa på ett skäligt sätt mellan de ovannämnda underkriterierna.

153 Med beaktande av dessa överväganden ska tribunalen bedöma om utvärderingskommittén åsidosatte budgetförordningen och genomförandebestämmelserna genom att besluta om en sådan avvägning.

154 Det framgår av den rättspraxis som angetts ovan i punkt 148 att en upphandlande myndighet inte åsidosätter budgetförordningen och genomförandebestämmelserna om den fördelar poäng mellan underkriterier till ett tilldelningskriterium som har fastställts i förväg på ett annat sätt än det som avsågs när kontraktshandlingarna upprättades, under förutsättning att denna fördelning inte medför en förändring av kriterierna i kontraktshandlingarna eller i meddelandet om upphandling, inte innehåller omständigheter som, om dessa varit kända för anbudsgivarna när de utformade sina anbud, hade kunnat påverka detta utformande, och inte har fattats med hänsyn till vissa omständigheter som kan ha en diskriminerande effekt gentemot en av anbudsgivarna.

155 I förevarande mål har sökanden endast angett det förhållandet att den upphandlande myndigheten hade delat upp ett kriterium i två underkriterier, men har inte visat att den upphandlande myndighetens beslut härvidlag medförde en förändring av de tilldelningskriterier som fastställts i förväg i upphandlingsdokumenten, att det innehöll omständigheter som hade kunnat påverka utformandet av anbud, eller att det haft en diskriminerande effekt gentemot sökanden eller någon av anbudsgivarna.

156 Mot bakgrund av vad ovan anförts kan denna invändning inte godtas.

157 Sökanden har anmärkt mot att den valda anbudsgivarens namn meddelades för sent. Enligt artikel 100.2 i budgetförordningen borde Europeiska sjösäkerhetsbyrån ha meddelat detta inom 15 dagar efter sökandens begäran. I stället avslöjades namnet först några veckor senare genom att meddelandet om upphandling som offentliggjorts i Officiella tidningen bifogades Europeiska sjösäkerhetsbyråns skrivelse av den 6 januari 2005. Tribunalen finner att denna försening visserligen är beklaglig och omotiverad, men att den inte inneburit att sökandens möjligheter att göra gällande sina rättigheter vid tribunalen begränsats. Förseningen ensam kan därför inte medföra att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras (se, för ett motsvarande synsätt och analogt, förstainstansrättens dom av den 10 september 2008 i mål T-465/04, Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 52). Sökanden har för övrigt inte angett vilka konsekvenser denna omständighet skulle kunna få med avseende på tilldelningsbeslutets lagenlighet eller vilken konkret inverkan den skulle kunna ha på svarandens rätt till försvar.

158 Mot bakgrund av vad ovan anförts finner tribunalen att talan inte kan bifallas på den andra grunden avseende anbudsförfarande C-1/01/04.

Den fjärde grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten och avsaknad av relevanta upplysningar

Parternas argument

159 Sökanden har hävdat att Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att förkasta sökandens anbud och att tilldela en annan anbudsgivare kontraktet är behäftat med fel, eftersom det inte är adekvat motiverat.

160 Sökanden har för det första klandrat Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att inte ha gett sökanden möjlighet att bedöma lagenligheten av Europeiska sjösäkerhetsbyråns rättsakter genom att inte besvara de frågor som sökanden ställt inom den föreskrivna fristen och genom att inte lämna sökandeföretaget de klargöranden som detta begärt vid upprepade tillfällen.

161 Sökanden har för det andra gjort gällande att Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte tillhandahöll samtliga begärda upplysningar om skälen till att den förkastade sökandens anbud. Sökanden har härvid erinrat om att den upphandlande myndigheten enligt artikel 253 EG och artikel 8 i direktiv 92/50 är skyldig att lämna en tillräcklig motivering till sitt beslut att förkasta en anbudsgivares anbud när denne begär att ett sådant beslut motiveras och att myndigheten i fråga är skyldig att göra detta inom 15 dagar efter begäran.

162 I förevarande mål angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån emellertid inte på ett tydligt sätt varför sökandens anbud förkastades. Europeiska sjösäkerhetsbyrån meddelade – efter en betydande försening och först efter en påminnelse – emellertid ett litet antal upplysningar som inte överensstämde med bestämmelserna i budgetförordningen och rättspraxis i fråga om offentlig upphandling. Europeiska sjösäkerhetsbyrån underlät dessutom att ange några uppgifter om jämförliga kvaliteter och fördelar som kännetecknade det anbud som valts. Sökanden hindrades därigenom från att formulera några betydande kommentarer till Europeiska sjösäkerhetsbyråns val och att bestrida detta. Sökandeföretaget fråntogs därmed den eventuella möjligheten att få rättslig upprättelse.

163 Till stöd för sina argument har sökanden som ett exempel ingett en kopia av en rapport från en utvärderingskommitté avseende ett annat förfarande för offentlig upphandling som ett av kommissionens generaldirektorat har skickat till sökanden. Vid en jämförelse mellan denna handling och Europeiska sjösäkerhetsbyråns skrivelse av den 16 december 2004 framgår att den sistnämnda inte uppfyller kraven på motiveringsskyldighet enligt lagstiftning och rättspraxis i fråga om offentlig upphandling.

164 Sökanden har vidare tillbakavisat Europeiska sjösäkerhetsbyråns argument att tribunalen endast kan ogiltigförklara ett beslut att inte motivera men inte de angripna besluten i sig. Att godta ett sådant argument skulle vara detsamma som att säga att de upphandlande myndigheterna kan fatta godtyckliga beslut utan att motivera dessa och därefter underteckna kontraktet.

165 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

166 Genom sin första anmärkning vill sökanden kritisera Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att inte diskutera fördelarna med sökandens anbud i förhållande till det valda anbudet. Det är härvid tillräckligt att erinra om att den upphandlande myndigheten inte är skyldig att föra en sådan diskussion med anledning av skyldigheten att motivera beslut att förkasta ett anbud (se, för ett motsvarande synsätt, tribunalens dom av den i juli 2008 i mål T-211/07, AWWW mot FEACVT, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 43). Denna omständighet påverkar inte i sig det ovannämnda beslutets lagenlighet (domen av den 12 juli 2007 i det ovan i punkt 85 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 78). Sökanden kan därför inte klandra Europeiska sjösäkerhetsbyrån för att ha underlåtit att uppfylla motiveringsskyldigheten, genom att vare besvara de frågor som sökanden hade ställt eller ge de klargöranden som sökanden hade begärt, efter att ha erhållit skrivelsen av den 16 december 2004.

167 Den andra anmärkningen avser att sökanden har gjort gällande att Europeiska sjösäkerhetsbyrån åsidosatte motiveringsskyldigheten i egentlig mening, genom att underlåta att meddela sökanden begärda upplysningar om skälen till att sökandens anbud förkastades. I ett förfarande för offentlig upphandling som det förevarande utgörs de bestämmelser som är avgörande för innehållet i den upphandlande myndighetens motiveringsskyldighet när en anbudsgivares anbud förkastas av artikel 100.2 i budgetförordningen och artikel 149 i genomförandebestämmelserna, men inte av bestämmelserna i direktiv 92/50, vilket sökanden har gjort gällande (se ovan punkt 126).

168 Av de ovannämnda bestämmelserna följer att i fråga om offentlig upphandling uppfyller den upphandlande myndigheten motiveringsskyldigheten om den först och främst omedelbart informerar alla som lämnat förkastade anbud om skälen till att deras anbud förkastats och vidare, inom femton dagar från att den mottagit en skriftlig begäran därom, lämnar de anbudsgivare som lämnat anbud som upptagits till prövning, och som så begärt, information om de relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknar det antagna anbudet samt namnet på den som tilldelats kontraktet (se domen av den 12 juli 2007 i det ovan i punkt 85 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 68, och av den 10 september 2008 i det ovan i punkt 157 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

169 Detta tillvägagångssätt överensstämmer med syftet med den motiveringsskyldighet som anges i artikel 253 EG, enligt vilken det klart och tydligt ska framgå hur den som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att domstolen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (se domen av den 10 september 2008 i det ovan i punkt 157 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

170 Motiveringsskyldigheten ska bedömas med avseende på de uppgifter som sökanden hade tillgång till när talan väcktes (domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Strabag Benelux mot rådet, punkt 58, domen i det ovan i punkt 131 nämnda målet Renco mot rådet, punkt 96, och domen av den 12 november 2008 i det ovan i punkt 129 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 50).

171 Kravet på motivering ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar (se domstolens dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

172 I förevarande mål föreskrevs tre tilldelningskriterier i punkt 13.1 i kontraktshandlingarna. Dessa har rubrikerna ”Föreslagen metodik för projektet” – vilket uttryckligen hänvisar till punkt 3 i kontraktshandlingarna som innehåller uppgift om ett visst antal detaljerade upplysningar som anbudsgivarna ska ange (se ovan punkt 19) – ”Förståelse av specifikationerna i kontraktshandlingarna” respektive ”Kvaliteten hos operationella tjänster”. Ett poängsystem fastställdes för utvärderingen av anbuden med avseende på vart och ett av dessa tilldelningskriterier. Ett tröskelvärde för minsta poäng (60 procent) föreskrevs för varje kriterium, och totalt lägst 70 procent erfordrades. Endast anbud som hade uppnått det tröskelvärde för minsta poäng som erfordrades skulle beaktas vid tilldelningen av kontrakt.

173 För att avgöra om Europeiska sjösäkerhetsbyrån uppfyllde det krav på motivering som fastställs i budgetförordningen och genomförandebestämmelserna, ska dess skrivelse av den 6 december 2004 bedömas, liksom dess skrivelse av den 16 december 2004, vilken sändes till svar på sökandens uttryckliga begäran av den 7 december 2004 om ytterligare upplysningar avseende tilldelningen av kontrakt för det fall sökandens anbud skulle förkastas.

174 Genom skrivelsen av den 6 december 2004 upplystes sökandeföretaget om att dess anbud inte hade valts i tilldelningsskedet, eftersom det inte var så kostnadseffektivt som anbudet från den anbudsgivare som valts. I denna skrivelse upplyste Europeiska sjösäkerhetsbyrån sökandeföretaget även om att det kunde begära ytterligare upplysningar om skälen till att dess anbud hade förkastats, vilka relativa kvaliteter och fördelar som kännetecknade det anbud som slutligen valts, samt namnet på den som lämnat det anbudet. Sökanden begärde dessa upplysningar i telefaxmeddelande av den 7 december 2004.

175 Sökanden har uppgett sig ha erhållit Europeiska sjösäkerhetsbyråns skrivelse av den 16 december 2004 först den 7 januari 2005, som en bilaga till det telefaxmeddelande som Europeiska sjösäkerhetsbyrån hade sänt den dagen till följd av ett telefaxmeddelande från sökandeföretaget av den 5 januari 2005, i vilket detta klagade på att det inte hade fått något meddelande om tilldelningen av det ifrågavarande kontraktet. Tribunalen har härvid inte något skäl att betvivla att Europeiska sjösäkerhetsbyrån verkligen sände den ovannämnda skrivelsen den 16 december 2004, något som sökanden inte heller uttryckligen bestrider. Tribunalen finner att Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte hade skyldighet i enlighet med någon bestämmelse om upphandlingsförfaranden att iaktta formaliteter vid avsändning av detta slags meddelanden som skulle göra det möjligt att kontrollera att anbudsgivarna verkligen mottog meddelandena, även om det är beklagligt att Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte fann lämpligt att meddela anbudsgivarna på ett sådant sätt att en sådan kontroll kunde göras (se, för ett motsvarande synsätt, förstainstansrättens beslut av den 19 oktober 2007 i mål T-69/05, Evropaïki Dynamiki mot EFSA, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 56). Denna försening har i vart fall inte minskat sökandens möjligheter att göra gällande sina rättigheter vid tribunalen och kan inte ensam medföra att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras. Det framgår nämligen av handlingarna i målet att sökanden har använt samtliga upplysningar i denna skrivelse för att väcka förevarande talan.

176 I den ovannämnda skrivelsen angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån hur många poäng sökandens anbud hade tilldelats för varje tilldelningskriterium och slutresultatet avseende hur kostnadseffektivt anbudet var. Sökandens anbud tilldelades härvid 68,89 poäng av 100, medan den valda anbudsgivarens anbud tilldelades 79,33 poäng av 100. Skrivelsen, som återges ovan i punkt 27, innehöll en detaljerad analys av den valda anbudsgivarens anbud.

177 Det framgår av handlingarna i målet att de upplysningar som gäller den metodik som ska följas för handhavandet av projektet, beskrivningen av uppgifter, det föreslagna antalet anställda per dag och de tjänster som ska utföras avser utvärderingen av den valda anbudsgivaren på grundval av det första kriteriet, medan de upplysningar som gäller förståelsen av projektet och att avtalet är i nivå med den föreslagna tjänsten avser det andra och det tredje tilldelningskriteriet.

178 Dessa upplysningar ska för övrigt ses mot bakgrund av punkt 3 i kontraktshandlingarna som innehåller en förteckning över ett antal omständigheter som ska anges i anbudet. Bland dessa återfinns bland annat anslagna resurser, Gantt-schema, arbetsfördelning, antalet föreslagna anställda per dag och de tjänster som ska utföras definierade efter uppgiftens slag (se ovan punkt 150). Eftersom sökandeföretaget hade fördjupad kännedom om kontraktshandlingarna, vilket framgår av hur dess anbud är upprättat, hade detta möjlighet att sluta sig till de relativa fördelarna hos det valda anbudet.

179 Mot bakgrund av dessa upplysningar och uppgifterna om det antal poäng som tilldelades sökandens anbud med avseende på varje kriterium, kunde sökanden identifiera de svaga punkterna i sitt anbud och därmed förstå varför detta förkastades, nämligen att det inte nådde upp till den nödvändiga kvalitetsnivån beträffande två av tilldelningskriterierna. Sökandeföretaget kunde även jämföra helhetsresultatet av bedömningen av dess anbud (68,69 poäng av 100) med den valda anbudsgivarens (79,33 poäng av 100) (se, för ett motsvarande synsätt, domen av den 12 juli 2007 i det ovan i punkt 85 nämnda målet Evropaïki Dynamiki mot kommissionen, punkt 75, och där angiven rättspraxis).

180 Det framgår för övrigt tydligt av uppgifterna i den ovannämnda skrivelsen att sökandens anbud erhöll det lägsta erforderliga antalet poäng för det första tilldelningskriteriet (föreslagen metodik för projektet) och för det tredje (kvaliteten hos operationella tjänster). Det uppnådde däremot inte totalt lägst 70 poäng av 100 som erfordrades. Enligt kontraktshandlingarna skulle endast anbud som nått upp till ett tröskelvärde för minsta poäng beaktas vid tilldelningen av det ifrågavarande kontraktet.

181 Med beaktande av vad ovan anförts finner tribunalen att denna motivering gjorde det möjligt för sökanden att göra gällande sina rättigheter vid tribunalen och för tribunalen att utöva sin prövningsrätt med avseende på beslutet att förkasta anbudet. Talan kan därför inte bifallas på denna grund med avseende på anbudsförfarande C-1/01/04.

Den tredje grunden: huruvida Europeiska sjösäkerhetsbyrån gjorde en uppenbart oriktig bedömning

Parternas argument

182 I ansökan har sökanden hävdat att Europeiska sjösäkerhetsbyrån gjorde en uppenbart oriktig bedömning, eftersom denna byrå inte gjorde en korrekt och objektiv utvärdering av sökandens anbud och ansåg att detta var sämre än den valda anbudsgivarens.

183 Sökanden har vidare gjort gällande att det, eftersom Europeiska sjösäkerhetsbyrån inte följde en objektiv och i förväg fastställd metodik som anbudsgivarna hade kännedom om, är uppenbart att utvärderingskommitténs beslut grundades på oriktiga antaganden.

184 I sin replik har sökanden bestritt först och främst Europeiska sjösäkerhetsbyråns påstående att definitionen av utvärderingsmetodiken hade kunnat gynna vissa anbudsgivare. Enligt sökanden påverkar inte en tydlig metodik anbudsgivarnas rättigheter, utan ger dem tvärtom möjlighet att lägga fram det anbud som är mest kostnadseffektivt och tribunalen möjlighet att utöva sin prövningsrätt. Den omständigheten att utvärderingskommittén delade upp tilldelningskriterierna i underkriterier bekräftar i sig att kriterierna inte hade definierats tillräckligt.

185 Sökanden har vidare anmärkt mot de handlingar från utvärderingskommittén som Europeiska sjösäkerhetsbyrån lagt till handlingarna i målet som bilagor till sitt svaromål.

186 Enligt sökanden innebar den omständigheten att utvärderingskommittén delade upp det första tilldelningskriteriet i två underkriterier, att denna koncentrerade sig på två särskilda aspekter av anbudsförfarandet som anbudsgivarna inte hade kännedom om innan de lämnade sina anbud.

187 Sökanden har hävdat att även om det framgår av utvärderingsrapporten att den valda anbudsgivarens anbud innehöll ”mindre fel”, hade det varit omöjligt att uttala sig om hur väsentliga dessa fel var, eftersom det i rapporten inte anges av vilket slag de var. För det andra formulerades utvärderingen av svaga punkter i sökandens anbud i vaga ordalag och kommentarerna var alltför allmänna.

188 Sökanden har även kritiserat vissa särskilda kommentarer i de utvärderingsöversikter som varje bedömare ska fylla i. Med avseende på den valda anbudsgivarens anbud har sökanden betonat att det förelåg ett motsatsförhållande mellan å ena sidan en av bedömarnas påstående att den valda anbudsgivarens anbud innehöll ”mindre fel avseende det informationsflöde som skulle behandlas med SafeSeaNet-systemet och det slags information som stöddes” och, å den andra, konstaterandet att dessa fel inte ”inverkat direkt på anbudsgivarens förståelse av specifikationerna”. Sökanden har

framhållit att den valda anbudsgivaren enligt en av bedömarna hade god erfarenhet av att handha sjöprojekt, trots att erfarenhet inte tagits upp bland utvärderingskriterierna.

189 Sökanden har vidare ifrågasatt vissa av bedömarnas kommentarer avseende utvärderingen av sökandens anbud. Det är, med avseende på det första tilldelningskriteriet a, närmare bestämt fråga om den förste bedömarens kommentar att 833,5 anställda per dag, Helpdesk oräknat, vore överdrivet samt den andra och tredje bedömarens kommentar att Gantt-schemat var otydligt respektive att fas A inte hade skiljts från fas B i detta schema och att bedömnings- och utformningsskedet var alltför långt. Enligt sökandeföretaget angavs tydligt i dess anbud att förutom de resurser som avsatts för Helpdesk, skulle specialiserade ingenjörer ingå i de 833,5 personer per dag som skulle sysselsättas med projektet. I sökandens anbud preciserades dessutom hur Helpdesk fungerade, sökandens tydliga metodik, den databehandlingsplattform som användes, handhavandet av handlingar och den användning av ”avtalet i nivå med tjänsten” som fordrades. Bedömarna gjorde en uppenbart oriktig bedömning genom att inte beakta dessa omständigheter.

190 Bedömarna gjorde en andra uppenbart oriktig bedömning genom att anse att det så kallade bedömnings- och utformningsskedet som beskrevs i sökandens anbud var för långt. Sökanden har härvid betonat att, eftersom det angavs i kontraktshandlingarna att en applikation som riktades mot Internet (web-oriented) erfordrades, var det nödvändigt att utveckla en SSN-applikation grundad på iteration enligt principerna för UML (Unified Modeling Language), i enlighet med den metodik som samtliga institutioner och marknaden i sin helhet tillämpar. Sökanden ägnade därför 105 sidor av sitt anbud åt att förklara metodiken för programutveckling, varav en betydande del ägnades åt att i detalj förklara principerna för UML. Bedömarna gjorde därför ytterligare en uppenbart oriktig bedömning, eftersom de inte utvärderade sökandens anbud på ett lämpligt sätt och inte heller beaktade att den tillämpliga metodiken var UML.

191 Beträffande frågan huruvida Gantt-schemat var oklart, har sökanden betonat att användningen av UML och iteration i processen motiverade det Gantt-schema som användes. Såsom sökanden förklarade i detalj, i den del av anbudet som avsåg metodik för övertagandet, skulle övertagandeskedet hålla på i en månad och kontrollen borde börja samtidigt som övertagandet. Därför borde tre månader vara tillräckligt för kontrollen. Under den tidsperioden skulle sökanden även genomföra bedömnings- och utformningsskedet med hjälp av de upplysningar som framkom under kontrollskedet. Även genomförandeskedet skulle enligt sökanden ha inletts vid samma tidpunkt. Under de två första månaderna skulle sökandens personal koncentrera sig på förberedande arbete för att organisera genomförandet. Det var fråga om ett klassiskt tillvägagångssätt och bedömarna kunde inte anse att det var onormalt. Dessa gjorde således ytterligare en uppenbart oriktig bedömning.

192 Beträffande den omständigheten att bedömarna konstaterade att fas A inte hade skiljts från fas B i Gantt-schemat i sökandens anbud, har sökanden erinrat om att det skulle anges i kontraktshandlingarna att de båda skedena var förbundna med varandra och skulle anses utgöra ett enda projekt. Även här gjorde bedömarna således en uppenbart oriktig bedömning.

193 I fråga om det första tilldelningskriteriet b har sökanden ifrågasatt den första, den andra och den tredje bedömarens kommentarer att en konkret metodik saknades respektive att de tekniska mötena inte preciserats och att oklarhet förelåg beträffande de tjänster som skulle tillhandahållas. Sökanden har härvid angett att samtliga möten som skulle äga rum angavs i anbudet, att detta innehöll en förteckning över de tjänster som skulle tillhandahållas, en detaljbeskrivning av den metodik som sökanden föreslog för varje del av anbudsförfarandena samt den metodik och det tillvägagångssätt som skulle tillämpas för vart och ett av de projekt som skulle genomföras. Det står därför klart att bedömarna gjorde en uppenbart oriktig bedömning.

194 Vad slutligen gäller det tredje tilldelningskriteriet har sökanden anmärkt att Helpdesks verksamhet enligt den första bedömaren inte hade definierats i tekniska ordalag och att det inte fanns något konkret förslag på hur Helpdesk skulle organiseras och

handhas. Den andra bedömaren ansåg emellertid att antalet anställda per dag vid Helpdesk och stödet till medlemsstaterna inte var tillräckligt samt att en tydlig metodik saknades för hur inkommande samtal och förfaranden för att förkorta tiden för åtgärder skulle hanteras. Sökandeföretaget har härvid betonat att det tydligt framgick av dess anbud att Helpdesktjänsterna byggde på en del av de 833,5 anställda per dag, ett antal som utvärderingskommittén ansåg vara för högt, och att anbudet dessutom innehöll en tydlig beskrivning av metodiken som grundar sig på ledande procedurer och avancerade datorverktyg för handhavande av förfarandet.

195 Europeiska sjösäkerhetsbyrån har bestritt sökandens argument.

Tribunalens bedömning

196 Enligt fast rättspraxis har den upphandlande myndigheten ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som ska beaktas vid ett beslut att sluta avtal efter anbudsinfordran. Tribunalens prövning ska avse en kontroll av att det inte har förekommit allvarliga och uppenbara fel (domstolens dom av den 23 november 1978 i mål 56/77, Agence européenne d'intérims mot kommissionen, REG 1978, s. 2215, punkt 20, tribunalens dom av den 6 juli 2005 i mål T-148/04, TQ3 Travel Solutions Belgium mot kommissionen, REG 2005, s. II-2627, punkt 47, och domen i det ovan i punkt 119 nämnda målet Belfass mot rådet, punkt 63).

197 De argument som sökanden har utvecklat i sina skrivelser för att visa att en uppenbart oriktig bedömning förelåg grundar sig på tre huvudsakliga omständigheter.

198 Sökanden har för det första åberopat att det inte förelåg en objektiv och i förväg fastställd metodik som anbudsgivarna hade kännedom om för att slutgiltigt rangordna anbuden. Sökanden har även åberopat att anbudsgivarna inte hade kännedom om

att tilldelningskriterierna delats upp i underkriterier eller att tilldelningskriterierna påstods vara allmänna och abstrakta. Sökanden har härav dragit slutsatsen att utvärderingen av anbuden inte kunde vara annat än subjektiv och bygga på oriktiga antaganden.

199 Det ska konstateras att sökanden har inskränkt sig till allmänna påståenden som inte är styrkta eller stöds av någon bevisning. Sökanden har genom dessa argument i sak försökt att i denna grund på nytt föra in de argument som sökanden utvecklat i den andra grunden, som tribunalen har underkänt. Sökanden har för övrigt inte visat på vilket sätt de olika felaktigheter hos den upphandlande myndigheten som sökanden har åberopat kunde leda till att den upphandlande myndigheten gjorde oriktiga antaganden och en subjektiv utvärdering av anbuden. Den metodik som utvärderingskommittén använde för att slutgiltigt rangordna anbuden hade fastställts i förväg och angetts i punkt IV.2 i meddelandet om upphandling och punkt 13 i kontraktshandlingarna. I kontraktshandlingarna angav Europeiska sjösäkerhetsbyrån vilka kriterier som skulle tillämpas för att välja ut anbuden och den relativa betydelsen för vart och ett av dessa kriterier.

200 Tribunalen finner därför att dessa argument inte kan anföras under förevarande grund.

201 Sökanden har för det andra ifrågasatt den bedömning av den valda anbudsgivarens anbud som utvärderingskommittén gjorde i sin slutrapport. Trots att mindre fel hade upptäckts i detta anbud, angav utvärderingskommittén inte av vilket slag dessa var.

202 Tribunalen anger att utvärderingskommitténs ovannämnda kommentar avser det andra tilldelningskriteriet och har följande lydelse: ”Anbudsgivaren har visat en god förståelse av projektet, trots mindre fel i SafeSeaNet-diagrammet.” I en sådan kommentar i sig kan ett fel eller till och med en inneboende inkonsekvens emellertid inte avslöjas Det kan mycket väl godtas att den upphandlande myndigheten finner att ett

anbud utvisar en god förståelse av ett projekt, trots att anbudet innehåller mindre fel. Sökanden har i vart fall inte visat att denna kommentar är felaktig och, än mindre, att denna påstått felaktiga kommentar ledde till en uppenbart oriktig bedömning vid utvärderingen av den valda anbudsgivarens anbud.

203 Sökanden kan inte vinna framgång med de argument som anförts för att ifrågasätta de särskilda kommentarerna till sökandens anbud, som återges i de tekniska utvärderingsöversikter som varje bedömare fyllde i och som avsåg det första tilldelningskriteriet a och b, samt det tredje tilldelningskriteriet (se ovan punkterna 188–194).

204 Utvärderingskommittén är sammansatt av minst tre ledamöter. Den utses av den behörige utanordnaren och ska avge ett rådgivande yttrande i enlighet med artikel 146.1 andra stycket i genomförandebestämmelserna. Denna kommitté ska upprätta ett utvärderingsprotokoll som samtliga ledamöter ska underteckna och som ska innehålla namnen på de anbudsgivare som förkastats, motiveringen till att deras anbud förkastats samt namnet på den föreslagna avtalsparten och motiveringen till detta förslag. Det är därefter den upphandlande myndigheten som fattar det slutliga beslutet om tilldelning av kontrakt, i enlighet med artikel 147.3 i genomförandebestämmelserna.

205 Härav följer att de tekniska utvärderingsöversikterna, som syftar till att samla in de olika bedömarnas utvärderingar som givetvis kan avvika från varandra, inte har en självständig rättslig betydelse. Sökanden kan därför inte använda de tekniska utvärderingsöversikterna sedda för sig, för att stödja sitt resonemang på den omständigheten att motsatsförhållanden eventuellt föreligger mellan utvärderingarna i de olika översikterna. Samtliga utvärderingar har nämligen sammanställts av utvärderingskommittén. Denna har därmed fattat sitt slutgiltiga ställningstagande, som för övrigt fortfarande är ett rådgivande yttrande med avseende på den upphandlande myndigheten.

206 Utvärderingskommitténs beslut beträffande den framtida avtalsparten och motiveringen till det valet kan inte vara annat är kollektiva, eftersom inte varje enskild kommittéledamots utvärdering syns i slutrapporten. Det är därför uppenbart att argument för att hävda att en uppenbart oriktig bedömning föreligger i förevarande fall kan riktas endast mot den utvärderingsrapport som utvärderingskommittén antagit, och detta endast om den upphandlande myndighetens slutliga beslut verkligen har grundats på denna.

207 Sökanden har i förevarande mål i vart fall inte visat om och hur dessa kommentarer som olika bedömare uttryckte individuellt i de tekniska utvärderingsöversikterna återspeglades i utvärderingskommitténs slutrapport och medförde att den upphandlande myndigheten gjorde en uppenbart oriktig bedömning av sökandens anbud. Sökanden borde härvid åtminstone ha förklarat på vilket sätt de påstått felaktiga kommentarerna påverkade bedömningen av sökandens anbud beträffande det första och det tredje tilldelningskriteriet. Det var med avseende på dessa som sökandens anbud inte erhöll det tröskelvärde för minsta poäng som fordrades enligt kontraktshandlingarna och det är endast med avseende på dessa som sökanden har anfört anmärkningar. Det är emellertid tillräckligt att konstatera att sökanden inte har avgett en sådan förklaring.

208 Mot bakgrund av vad ovan anförts kan denna invändning inte godtas.

209 Tribunalen finner således att sökanden inte har visat att en uppenbart oriktig bedömning förelåg som den upphandlande myndigheten förmodas ha gjort. Denna uppenbart oriktiga bedömning har inte visats vare sig i samband med utvärderingen av anbudsgivarnas anbud eller i samband med utvärderingen av sökandens anbud.

210 Talan kan således inte bifallas på den tredje grunden avseende anbudsförfarande C-1/01/04.

3. *Yrkandet om ogiltigförklaring av samtliga senare beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattat*

211 I sitt andra yrkande har sökanden yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara samtliga senare beslut som Europeiska sjösäkerhetsbyrån fattat beträffande de ifrågavarande anbudsförfarandena.

212 Såsom angetts ovan i punkt 78 ska ansökan innehålla uppgifter om tvisteföremålet och en kort framställning av grunderna för talan. Dessa uppgifter ska vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt. För att garantera rättssäkerheten och en god rättskipning krävs att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konsekvent och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan.

213 Sökanden har i förevarande mål inte angett vilka rättsakter som avses i det andra yrkandet och har inte utvecklat några argument till stöd för sitt yrkande.

214 Talan kan därför inte prövas på den andra grunden.

Begäran om åtgärder för bevisupptagning

215 Sökanden har begärt att tribunalen ska anmoda Europeiska sjösäkerhetsbyrån att förebringa en kopia av utvärderingskommitténs rapport och av de handlingar som är hänförliga till denna.

216 Eftersom Europeiska sjösäkerhetsbyrån har lagt de handlingar som sökanden har begärt till handlingarna i målet som bilaga till sitt svaromål, och sökanden inte har lämnat några andra synpunkter i detta avseende, saknas skäl att pröva denna begäran.

Rättegångskostnader

217 Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan tribunalen besluta att kostnaderna ska delas eller att vardera parten ska bära sin kostnad om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter. Tribunalen finner efter en skälighetsbedömning av omständigheterna i förevarande mål att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (tredje avdelningen)

följande:

1) Europeiska sjösäkerhetsbyråns beslut att tilldela den anbudsgivare som valts i anbudsförfarande EMSA C-2/06/04 ogiltigförklaras.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten ska bära sin rättegångskostnad.

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 2 mars 2010.

Underskrifter

Innehållsförteckning

Tillämpliga bestämmelser ..... II - 320

Bakgrund till tvisten ..... II - 327

1. Anbudsförfarande EMSA C-1/01/04 ..... II - 328

2. Anbudsförfarande EMSA C-2/06/04 ..... II - 332

Förfarandet och parternas yrkanden ..... II - 337

Upptagande till sakprövning ..... II - 338

1. Huruvida tribunalen är behörig att avgöra en talan som väckts mot en av EMSA:s rättsakter på grundval av artikel 230 EG ..... II - 338

Parternas argument ..... II - 338

Tribunalens bedömning ..... II - 340

2. Exceptio obscuri libelli (invändning om oklar ansökan) ..... II - 344

Parternas argument ..... II - 344

Tribunalens bedömning ..... II - 344

Prövning i sak ..... II - 345

1. Yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som EMSA fattade i samband med anbudsförfarande C-2/06/04 ..... II - 346

Huruvida det anbud som den valda anbudsgivaren lämnat var oförenligt ..... II - 346

Parternas argument ..... II - 346

Tribunalens bedömning ..... II - 347

2. Yrkandet om ogiltigförklaring av de beslut som EMSA fattade i samband med anbudsförfarande C-1/01/04 ..... II - 354

Den första grunden: åsidosättande av principerna om tro och heder, om god förvaltningssed och omsorgsprincipen ..... II - 354

Parternas argument ..... II - 354

Tribunalens bedömning ..... II - 355

Den andra grunden: åsidosättande av budgetförordningen, genomförandebestämmelserna och direktiv 92/50 ..... II - 358

Parternas argument ..... II - 358

Tribunalens bedömning ..... II - 359

— Huruvida tilldelningskriterierna varit oklara ..... II - 359

— Huruvida vissa delar av anbudsinfordran varit oklara ..... II - 364

— Huruvida uppdelningen av ett av tilldelningskriterierna i underkriterier varit rättsstridig ..... II - 364

Den fjärde grunden: åsidosättande av motiveringsskyldigheten och avsaknad av relevanta upplysningar ..... II - 368

Parternas argument ..... II - 368

Tribunalens bedömning ..... II - 370

Den tredje grunden: huruvida EMSA gjorde en uppenbart oriktig bedömning ... II - 374

Parternas argument ..... II - 374

Tribunalens bedömning ..... II - 378

3. Yrkandet om ogiltigförklaring av samtliga senare beslut som EMSA fattat ..... II - 382

Begäran om åtgärder för bevisupptagning ..... II - 382

Rättegångskostnader ..... II - 383